

INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA PREVENTIVA (CONTROL ARQUEOLÒGIC) AL
CARRER DE LA REINA AMÀLIA 11
DISTRICTE DE CIUTAT VELLA (BARCELONA, BARCELONÈS).

Data de la intervenció / Núm. Exp DGPC:
Del 22 de Juliol al 13 de Setembre de 2019 / 1-25.184

CODI: 014/19

Arqueòloga Directora:

MIRIAM ESQUÉ BALLESTA

Gestió de la intervenció:

ATICS SL

C/ Torrent de les Piques 36 baixos

atics@atics.org

Barcelona, Octubre de 2019

FITXA TÈCNICA

NOM DE LA INTERVENCIÓ	Carrer de la Reina Amàlia 11
UBICACIÓ	Districte de Ciutat Vella Barcelona (Barcelonès).
COORDENADES UTM Fus31N amb Datum ETRS 89 (UB/ICGC)	X: 430262.5 Y: 4581034.8 Z: 8.47 m.s.n.m.
CONTEXT	Zona urbana.
TIPUS D'INTERVENCIÓ	Preventiva terrestre.
CLASSE D'ACTIVITAT	Control arqueològic.
DATES D'INTERVENCIÓ	Del 22 de Juliol al 13 de Setembre de 2019.
EQUIP TÈCNIC	Direcció: Miriam Esqué Ballesta

INDEX

1. INTRODUCCIÓ	5
2. SITUACIÓ GEOGRÀFICA	6
2.1. El Barcelonès	6
2.2. La ciutat de Barcelona	7
2.3. Característiques geològiques.....	11
3. ANTECEDENTS HISTÒRICS I ARQUEOLÒGICS	13
3.1. Intervencions arqueològiques	20
4. METODOLOGIA	28
5. DESENVOLUPAMENT DELS TREBALLS	29
6. CONCLUSIONS.....	34
7. DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA.....	35
8. UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES.....	74
9. DOCUMENTACIÓ PLANIMÈTRICA.....	98
10. BIBLIOGRAFIA.....	99

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

1. INTRODUCCIÓ

Amb motiu les obres de construcció d'un nou edifici d'habitatges al carrer de la Reina Amàlia 11 per part de l'empresa SOLID PROMOTIONS BCN 2017 SL, s'ha dut a terme durant els dies 22 de Juliol al 13 de Setembre de 2019, el control arqueològic preventiu del qual és objecte aquesta memòria.

Donada la importància arqueològica i històrica d'aquesta zona dins la ciutat de Barcelona, es va prendre la decisió d'efectuar un control arqueològic a càrrec de l'empresa ATICS S.L., sota la direcció tècnica de l'arqueòloga Miriam Esqué Ballesta, amb l'objectiu de detectar, documentar i així realitzar un estudi de les possibles restes conservades al subsòl, amb el corresponent recull de la informació històrica necessària per tal d'ampliar els coneixements vigents de la ciutat sobre èpoques anteriors i finalment, l'avaluació de les restes que podrien quedar afectades per les obres.

2. SITUACIÓ GEOGRÀFICA

2.1. El Barcelonès

Comarca de Catalunya, la capital de la qual és Barcelona. Es tracta de la comarca més poblada i industrialitzada del principat. Limita al nord amb el Vallès Occidental i Oriental; a l'est amb el Maresme i la Mediterrània, i per l'oest i el sud amb el Baix Llobregat.

La seva geografia està marcada per la plana de l'àrea metropolitana o Pla de Barcelona, la serralada de Collserola i els rius Llobregat i Besòs.

El Pla de Barcelona és una de les unitats morfològiques que configuren el territori, anomenat Barcelonès, que s'estén des de la costa mediterrània a la Serralada Litoral, concretament entre el tram de la serra de Collserola i els estrets de Martorell i de Montcada, però on els rius Llobregat i Besòs respectivament van sortir a la mar amb la formació dels seus deltes. D'aquesta manera el territori presenta dos elements morfològics clars: la serra de Collserola i la plana.

La Serra de Collserola, horst compost per granits i esquists, presenta unes altituds molt moderades, entre els 300 i 500 metres, destacant el Tibidabo que arriba als 512m. Al nord, aquesta carena comença sobre el riu Besòs amb el turó de Manyoses (2102m) i al sud-oest destaca el puig de Sant Pere Màrtir com a darrera elevació (399m). La carena presenta diversos passos de muntanya que possiblement han servit de vies de comunicació al llarg de la història.

El Pla de Barcelona es troba obert al mar i limitat per la Serralada Litoral i al sud per la falla que segueix des del Garraf i el turó de Montjuïc (que és el punt més elevat, 173m) fins al turó de Montgat, més enllà del Besòs. Aquesta falla és visible a través de l'esglaó, d'uns vint metres, que sembla separar l'eixample de la ciutat vella i que es documenta en la morfologia urbana : la baixada de Jonqueres, la Via Laietana i els carrers de les Moles, d'Astruc i de Jovellanos.

La plana està formada per la conjunció de dos deltes, el del Llobregat i el del Besòs, que a causa de l'acumulació de detritus quaternaris i sorrals a la línia costanera, han acabat formant un conjunt identificable per la uniformitat urbana.

En aquesta plana es distingeixen petits turons arran de mar que tenen el seu origen en els plegaments de dipòsits marins del miocè i el pliocè. És en el cas de la muntanya de Montjuïc, del turó dels Ollers, i ja dins la ciutat del sector dels carrers d'Escudellers i Nou de Sant Francesc, i de les Falzies on es localitza l'antiga Llotja i del Tàber, on s'assentava

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

la ciutat romana. Des de l'època romana el constant progrés de la línia de costa degut a l'aportació dels arrossegaments del Besòs i al corrent marí tangencial a la costa que aporta terres del Maresme, van contribuir al rebliment d'estanys i aiguamolls i van anar encerclant aquests turons, passant a formar part de la terra ferma.

Aquests materials s'acumularen darrere l'escullera feta per a protegir el nou port i que arribaren a formar l'emplaçament de l'actual Barceloneta. Finalment, l'acció dels corrents de la mar, arrossegant els materials detrítics, terraplenant badies i albuferes, ha ajudat a conferir a la costa del Pla de Barcelona el seu aspecte rectilini, sense entrants ni accidents notables.

Geològicament hi ha una unitat quaternària (pleistocè i holocè) que en cobreix una de terciària. D'època quaternària a l'holocè és on es localitza l'activitat antròpica, es registren nivells d'argila, sorres i graves d'origen torrencial i col·luvial, a part dels estrats superiors que és on es registrava la major presència de restes arqueològiques d'època contemporània i moderna.

2.2. La ciutat de Barcelona

Barcelona està situada a la costa mediterrània, en el lloc anomenat Pla de Barcelona, comprès entre els rius Besòs i Llobregat, al nord es troba la serra de Collserola, on hi ha el Tibidabo, que és el cim més alt (542 metres). La serralada de Sant Mateu a llevant i el massís de Garraf a ponent fan que les entrades fàcils al pla d'al·luvió, sobre el qual reposa la ciutat, siguin els passos fluvials del Besòs i el Llobregat.

El Pla de Barcelona és una de les unitats morfològiques que configuren el territori que s'ha anomenat Barcelonès i que s'estén des de la costa mediterrània a la Serralada Litoral, concretament el tram de la serra de Collserola, i entre els estrets de Martorell i de Montcada, per on els rius Llobregat i Besòs respectivament van a sortir a la mar, amb la formació dels seus deltes. D'aquesta manera el territori presenta dos elements morfològics clars: la serra de Collserola i la plana.

La serra de Collserola, horst compost per granits i esquistos, presenta unes altituds molt moderades, entre els 300 i 500 m, destacant el Tibidabo que arriba als 512 m. Al nord aquesta carena comença sobre el riu Besòs amb el turó d'en Manyoses (210 m) i al sud-oest destaca el puig de Sant Pere Màrtir com a darrera elevació (399 m).

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

Aquesta carena presenta diversos passos de muntanya que possiblement han servit de vies de comunicació al llarg de la història. És el cas del Collserola, entre el Tibidabo i el turó de Santa Maria; el Portell de Valldaura a la capçalera d'aquesta vall; el Forat del Vent i el coll de la Ventosa prop del turó Blau; i el coll de Vallvidrera a la capçalera de la riera Blanca (PALET, 1997).

El Pla de Barcelona es troba obert al mar i limitat per la Serralada i al sud per la falla que segueix, ran de mar, des de Garraf i el turó de Montjuic (173 m) que és el punt més elevat, fins al turó de Montgat, més enllà del Besòs. Aquesta falla es visible a través de l'esglaió d'uns vint metres que sembla separar l'eixample de la ciutat vella, i que es documenta en la morfologia urbana: baixada de Jonqueres, de la Via Laietana, dels carrers de les Moles, d'Astruc, de Jovellanos. Arrel d'aquesta esglaió els autors (PALET, 1997) han dividit la plana en dos sectors:

- Plana alta: que va des de la Serralada fins aquest esglaió, la qual es caracteritza per una cota de 20 m.s.n.m. i amb una pendent del 4% i que està formada pel sòcol paleozoic damunt del qual, l'acció de les distintes rieres, han aportat materials detrítics diversos

- Plana baixa: aquesta s'estén des de l'esglaió fins a la costa i presenta un escassíssim pendent (0,35%). La seva formació és de caràcter al·luvial, materials aportats per les rieres, les corrents marines, i sobre tot l'acció dels rius Besòs i Llobregat, amb la formació de les seves planes deltaïques. En aquesta zona es formarien els estanys i aiguamolls tan típics de la costa mediterrània, que a mida que la línia de costa avança, anirien desapareixen. L'acció antròpica també hauria contribuït amb la dessecació d'aquests elements. Alguns d'aquests estanys han estat documentats en èpoques més recents dins de la història, com són els casos de la Llavineria a la zona de Sant Martí, el de Banyols per el passeig de Sant Joan-Lluís Companys, l'estany del Port, o el del Cagalell que es situa per la zona de Sant Pau.

Dins d'aquesta plana es distingeix petits turons arran de mar (SOLÉ, 1963; PALET 1997, AA.VV. 1984) que tenen el seu origen en els plegaments de dipòsits marins del miocè i el pliocè. És el cas de la muntanya de Montjuic, el turó dels Ollers, pel sector dels carrers d'Escudellers i Nou de Sant Francesc, les Falzies on es localitza l'antiga Llotja, i com no el Tàber on s'assentava la ciutat romana. El constant avanç de la línia de costa degut a l'aportació dels arrossegaments del Besòs i al corrent marí tangencial a la costa

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

que aporta terres del Maresme han contribuït al rebliment d'estanys i aiguamolls i van anar encerclen aquests turons que passen a formar part de terra ferma.

Pel que fa a la xarxa hidrogràfica d'aquesta zona podem assenyalar que respon a les típiques característiques d'una xarxa mediterrània. Per un costat tenim els dos rius que delimiten el Pla, el Besòs i el Llobregat. Aquests són rius de caràcter extralocal, ja que un neix a la zona del pre-pirineu (el Llobregat) i l'altre a la serralada Prelitoral, però tots dos desemboquen a la costa barcelonina després de creuar les Serralades Litorals. La seva principal característica és que el seu règim fluvial és irregular amb fortes avingudes, depenent gran mesura de les condicions climàtiques (PALET, 1997). Aquest tret és també el que defineix l'altre element de la xarxa hidrogràfica: les rieres. Aquestes són de caràcter torrencial i neixen al costat marítim de la Serralada Litoral i davallen pel pla lleugerament inclinat. Els seus cursos erosionen el substrat geològic del pla formant torrenteres i contribuint a la creació d'un paisatge ple d'ondulacions i valls. Amb les seves crescudes aquests torrents arrastren tot tipus de materials detrítics. En funció de la seva orientació s'han dividit en tres sectors:

.- sector central: el qual recollia les aigües del vessant del Tibidabo i conformaven la riera de Vallcarca i la riera de Sant Joan que baixaven per la zona de Gràcia i per l'actual passeig de Sant Joan; la riera de Sant Gervasi i Sant Miquel que baixaven per l'actual Passeig de Gràcia entrava a ciutat pel Portal de L'Àngel, plaça del Pi i desembocava al mar pel carrer dels Còdols i posteriorment sembla ser que es va desviar per fora de la tercera muralla i aniria a desembocar al Cagalell per evitar les riuades; per Vallvidrera baixarien els torrents que més endavant configuraven la riera de Magòria o de Mogoria, que desembocava al Cagalell i que sembla el seu curs coincidiria amb l'actual traçat que dibuixa el paral·lel; en aquesta zona també hi trobem la riera de Valldonzella que neix a la zona de Sarrià; cap l'est trobem els torrents de la Guineu, el del Pecat, el d'en Mariner i el Bogatell que desembocarien directament a la mar.

.- sector sud-oest: són els torrents que porten les aigües cap la zona sud-oest de Montjuic del qual destaquen dos torrents: Torrent Gornal, que neix a la zona de Sant Pere Màrtir, i desemboca a la mar ja dins de l'Hospitalet de Llobregat; i la riera Blanca que neix de la unió de diversos torrents i rieres procedents del Mont d'Òssa, fa de límit entre aquest municipi i Barcelona.

.- sector nord: que la componen els torrents que desemboquen al Besòs i que han contribuït en la creació del delta d'aquests riu; i la riera d'Horta que comparteix desembocadura amb el Besòs.

Totes aquestes rieres han estat durant la història dels poblament de Barcelona objecta d'adequacions, desviaments, canalització etc., per tal de fer viable l'espai urbà. Segons els plànols consultats (VILÀ 1977, OLIVÈ, 1993, RIBA 1993, PALET 1997) es pot observar com a la zona del jaciment són varies les possibles rieres que en un temps remot van circular per la zona. Així, sembla ser que l'antic traçat de les rieres de Bargalló, Valldonzella i Magòria confluirien al sector de Sant Pau del Camp, cap a l'antic estany del Cagalell, que en RIBA (1993, p.171) ubica cap la zona nord del carrer Nou de la Rambla, i al sud un conjunt de depressions visibles avui en dia i que anomena Cagalell Vell. A la vegada, de la zona de Montjuic també baixaven alguns torrents, com són els de la Font del Gat i dels Tarongers, que desguassaven al Cagalell Vell i sembla ser que aquest darrers va formar un con de dejecció a Sant Pau del Camp, amb l'eix cap a l'est i limitat a migjorn pel solc del carrer de les Tàpies (RIBA, 1993, p.172). Les diverses muralles van anar fent de dic per aquestes rieres. No obstant, en època de Pere III, segle XIV, es van desviar les aigües de la riera de Magòria molt abans d'entrar a ciutat, ja que els aiguats envaiien el carrer Hospital i penetraven a ciutat pel tram dels carrers que es coneixen per això com a Riera Alta i Riera Baixa. Ja en el segle XVIII, aquesta riera es va desviar cap al sector del Port, al sud de Montjuic (PALET, 1997). Aquesta acció es repetirà en diversos sectors de la ciutat, amb altres canalitzacions i desviaments.

Tots aquests elements ens porten a contemplar la zona del jaciment com un territori ple d'ondulacions produïdes per uns llits alçats pels quals corrien les aigües del torrents i limitats pels seus dics naturals, els quals creixen amb l'aportació dels sediments detrítics. Durant l'època prehistòrica i possiblement durant la formació de Barcino, aquesta zona encara presentava aquests aspecte, zona d'abundants aqüífers i d'estanys. Els assentaments es situarien entre els interfluvis deprimits que es formen entre una riera i l'altra. Aquesta ocupació no seria molt densa i hauríem de parlar d'una població dispersa.

No serà fins l'època medieval/moderna que les diverses necessitats de la ciutat provocaran una sèrie d'actuacions encaminades a condicionar la zona per ocupar-la. L'existència de diversos convents i institucions hospitalàries (convent de Sant Pau del

Camp, possiblement amb anterioritat al segle XII, però refeta l'església en aquell segle i que sembla serà habitat fins el segle XVI; convent de Sant Antoni al segle XV; Hospital de la Santa Creu que engloba antics institucions que ja existien amb anterioritat al S.XV;) i d'una població basada en l'explotació agrària de la zona, va contribuir a la construcció d'un tercer recinte emmurallat.

Però la majoria de la zona segueix apareixent en els plànols de l'època com zona d'horts i conreus (PALET, RIERA, 1993); i així sembla continuar fins el segle XIX. En aquest moment s'estableixen algunes indústries (fonerries del francès Perrenod o la fàbrica Tous que sembla ser una de les més importants mogudes per vapor del segle), que afavoreixen l'increment de la població i de la construcció d'edificis alts per aprofitar l'espai reduït entre muralles. (AA.VV, 1984). D'aquesta manera el barri arriba als nostres dies caracteritzat per una amalgama de carrers estrets i rectilinis amb una densitat de població molt alta, i que durant molts anys del segle XX va ser conegut com a Barri Xino.

2.3. Característiques geològiques

L'estructura geològica del Pla de Barcelona presenta per un costat els materials paleozoics que defineixen la serra de Collserola. Aquesta està formada per pissarres que s'assenten damunt d'un basament granític i que aflora en algunes zones d'Horta i del Guinardó, i clarament dominant a la serra de Marina, on el trobem alterat pel clima mediterrani i se'l coneix com a sauló (PALET, 1997). Al costat del Vallès, cap a Montcada i Olorda, la serralada presenta formacions de calcàries devòniques que són objecte d'explotació per empreses cimiteres.

Els materials del Secundari venen definits per les calisses dolomítiques, gresos i argiles vermelles que trobem als turons de la zona nord-est del Pla. En el Terciari, predominen les formacions miocèniques i pliocèniques que es van sedimentar amb la transgressió marina del terciari superior, es tracta de la intercalació de margues blaves i gresos vermell-gris (PALET, 1997, p. 46-47). Un clar exemple d'aquests és el Montjuic i el turó de Montgat. A la part baixa del Pla trobem una sèrie d'elevacions orientades NE-SO produïdes a partir del plegament de les formacions pliomicocèniques a conseqüència de la falla que va afectar a la costa (Mons Tàber, Puig de les Fàlzies...). Damunt d'aquest substrat s'assenta el material quaternari, del qual en SOLÉ (1963) va diferenciar dues unitats :

.- la plataforma superior que se inicia des del peu de la Serralada del Tibidabo i que baixa poc a poc fins a la mar. Considera que aquesta plataforma, molt afectada per l'acció dels torrents que han excavat incisions moltes vegades de més de desenes de metres, és on s'assenta pròpiament la ciutat, sobre tot el sector antic (SOLÉ, 1963, p.23). Aquesta plataforma presenta en el substrat les argiles i sorres grogues pliocèniques, damunt de les quals trobem els derrubis quaternaris, molt potents i de naturalesa variada, però que la major part respon a aportacions torrencials i format per graves anguloses dins d'una matriu d'argiles vermelles que provenen de la zona del Tibidabo. Es tracta de còdols de quars, quarsita, pissarra, procedents del Paleozoic del Tibidabo, barrejats amb argiles vermelles, conegudes popularment amb el nom de "fetge de vaca".

.- la plataforma baixa que va del graó o talús erosiu de 20/30 m de desnivell fins a la línia de costa i que està constituït per la formació de les terrasses i deltes dels rius Llobregat i Besòs.

L'acció sedimentària de la plataforma presenta una sèrie de característiques que ha permès definir-lo com un procés cíclic. Sembla que allà on l'efecte dels torrents no ha estat tan violenta, es poden diferenciar tres nivells que es superposen quasi sempre en el mateix ordre i que és repeteix cíclicament unes tres vegades, és per aquest motiu que se'l coneix com "tricycle". Aquests nivells son de baix a dalt (SOLÉ, 1963, p.29-31) :

.- argiles vermelles de procedència col·luvial i que seria la conseqüència d'un sòl format en condicions de clima semblant al de les regions tropicals humides, es a dir, una fase humida i un altra de seca.

.- llims groguencs d'origen eòlic, loess, i que sembla que es formaria amb un clima sec i fred

.- per últim, trobem el que s'anomena torturà, que són la formació de crostes calcàries, el qual s'hauria format en períodes de transició entre els dos climes anteriors, es a dir, més humit que durant el loes per que hi hagués circulació de carbonat càlcic, però més càlid que el primer nivell, per tal de que s'evapori l'aigua.

En aquest nivells anirien incidint els diferents torrents i rieres, encaixant-se i produint formacions al·luvial i col·luvials de llims i argiles poc consolidades, la qual cosa explicaria l'aparició esporàdica de llingües de còdols i graves que trenca aquest cicle.

3. ANTECEDENTS HISTÒRICS I ARQUEOLÒGICS

L'indret que ens ocupa es troba situat dins el que s'anomena barri del Raval. Geogràficament i geològicament aquesta zona de Barcelona s'emmarca dins del que s'ha anomenat el Pla de Barcelona el qual presenta unes característiques geomorfològiques molt concretes i que venen definides per dos elements:

- la pròpia gènesi de la unitat morfològica: dipòsits d'origen quaternari sotmesos a l'acció de diversos agents erosius

- les característiques climàtiques de la zona que condicionen en gran mesura la xarxa hidrogràfica que afecta a aquesta unitat morfològica.

La interacció d'aquests dos elements dona com a resultat que durant el quaternari i més concretament durant l'holocè, aquesta zona estigués definida per un conjunt de petits estanys i aiguamolls i per un relleu que es veu alterat per la variació de la capacitat erosiva dels torrents, que degut a les oscil·lacions climàtiques i altres per la diferent altura assolides pel nivell de base oceànic, van determinar que algunes vegades predominés la denudació i d'altres la deposició de sediments, nòduls, etc... (SOLÉ, 1963). Tot aquest paisatge es veurà afectat a mida que l'acció antròpica comenci a actuar en aquests espais davant de la pressió poblacional i econòmica: ampliació de les muralles, canalització de rieres, dessecaments, etc.

En els darrers anys en el Pla de Barcelona, i en concret, al districte de Ciutat Vella, les diverses intervencions arqueològiques han permès conèixer millor les característiques de les primeres comunitats agrícoles - ramaderes que es van instal·lar a la zona. D'aquesta manera s'ha pogut determinar, dins de contextos estratigràfics, restes neolítiques a varies zones que, fins i tot, han permès establir una seqüència diacrònica d'aquestes comunitats. En l'actualitat podem establir clarament que les comunitats neolítiques es van assentar a la zona del Pla de Barcelona des dels inicis del Neolític Antic i que aquestes es van desenvolupar al llarg de tot el període.

Les restes més antigues es situarien a mitjans del VI mil·lenni i es van localitzar en dues zones diferents. La primera es tracta d'un àmbit pròpiament costaner com seria el jaciment localitzat al voltant de l'església de Sant Pau, que s'estendria cap el nord fins més enllà de la Rambla del Raval, i cap el est fins el carrer de Reina Amàlia. L'altra zona

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

es situaria als estreps del Mont Tàber, tant a la vessant sud-oest fins el carrer del Pi, com la nord-est, cap la zona de l'avinguda Cambó.

Pel que fa a les estructures que defineixen el tipus d'assentament en aquestes zones, podem assenyalar que no es donen moltes diferències en aquest moment inicial. Per un costat, a la zona de Sant Pau, es localitzen tan estructures de caire domèstic com poden ser les llars de combustió, les sitges, forats de pal i fins i tot fons de cabanes, com estructures de caire més ideològic o ritual: els enterraments. En canvi, en el cas de la segona zona, les restes estan relacionades amb enterraments i estructures d'emmagatzematge. Una diferència a remarcar, és la major antiguitat de la sepultura de Vila de Madrid que les datades a les rodalies de Sant Pau. Mentre la primera es situa dins del Neolític Cardial, a mitjans del VI mil·lenni, les altres es remeten a un Neolític Postcardial, entre finals del V i mitjans del IV mil·lenni. No obstant, en el darrer cas podem parlar d'un espai estructurat com a necròpoli en front de l'enterrament aïllat de Vila de Madrid. Els enterraments documentats són inhumacions fetes amb foses excavades al subsòl, de les quals moltes vegades resulta difícil determinar la seva forma. L'individu va acompanyat normalment d'algun tipus d'aixovar (ceràmiques, indústria lítica, indústria òssia...).

En relació als tipus d'assentaments, les restes documentades assenyalen un tipus d'hàbitat perllongat en el temps. Són molt escasses les estructures identificades com a fons de cabanes, però, en canvi, es pot parlar de possibles forats de pal, estructures de combustió i concentracions de materials, però sobre tot d'estructures d'emmagatzematge, en moltes de les intervencions. La majoria de les estructures es situen en un moment avançat del Neolític Antic, concretament en un Epicardial o Postcardial (5000 – 4000). Les restes materials d'aquestes comunitats ens confirmen un ampli coneixement del medi pròxim. En primer lloc, les matèries primeres utilitzades en la indústria lítica, el jaspi, gres/chert i sílex es troben documentats a la muntanya de Montjuïc en formacions en vetes, tal i com es va poder determinar a partir d'una intervenció feta al Morrot de Montjuïc els anys 1988 i 1989. També s'ha pogut contrastar la utilització d'altre tipus de sílex i de matèries lítiques foranies que ens permet apuntar l'existència de xarxes d'intercanvi amb altres grups.

Aquest grups es dedicaven tan a un conreu incipient de cereals com de lleguminoses, com a l'explotació d'animals domèstics com serien els ovicàprids, els suïds

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

i els bòvids, sense deixar de banda les pràctiques cinegètiques. Un tret característic d'aquests assentaments és la presència en quantitats considerables de malacofauna d'origen marí, la qual en alguns casos s'ha determinat la seva recol·lecció antròpica, mentre que en altres es podria tractar d'acumulacions naturals. No obstant, aquestes restes juntament amb la presència de pesos de xarxa de pesca en varis jaciments, tan de cronologia postcardial (Beates, Reina Amàlia 31 – 33) com del Neolític Final (Riereta, 37 – 37 bis, Reina Amàlia,16), ens permet apuntar dos aspectes interessants. Per un costat reafirmar el caire costaner d'aquests assentaments, i per l'altre, l'explotació dels recursos marins.

Si el Neolític Antic està cada cop més documentat dins del Pla de Barcelona, no passa el mateix amb les dues fases posteriors. Per un costat, del Neolític Mig poca cosa podem afegir a la sepultura en cista localitzada a principis del segle XIX al carrer Muntaner, sinó són les sepultures en fossa, juntament amb unes estructures negatives, localitzada al carrer Pi, 11 a finals del segle XX. En aquestes es va poder localitzar restes ceràmiques atribuïbles al grup Sepulcres de fossa (vasos carenats..). Pel que fa al Neolític Final, les estructures que s'han documentat estarien molt més relacionades amb l'àmbit domèstic o econòmic. Es tracta de retalls negatius, alguns d'elles identificats com a sitges, altres en canvi, no se'ls hi coneix una funcionalitat concreta; concentracions d'origen antròpic de blocs de pedres amb algunes restes de carbons o cendres, algunes de les quals es consideren que es podrien tractar d'elements fixadors de gran vasos ceràmics. Aquí les restes ceràmiques localitzades s'ha atribuït al grup Veraza.

El final del Neolític a Catalunya coincideix amb l'aparició dins del registre arqueològic de dos nous elements: el vas campaniforme i el megalitisme. Durant el segon mil·lenni, a més a més, s'introduiran noves tècniques com la metal·lúrgia del coure i el bronze, assistirem a un canvi en el ritual funerari que implicarà l'abandó de les fosses individuals per les col·lectives i la reutilització d'estructures domèstiques com a sepultures, així com la utilització de les coves com zones sepulcral i la construcció dels dòlmens a tal efecte. A nivell paleoambiental, aquest període va acompanyat de canvis climàtics que s'han observat durant el 4000 – 3000 BP en amplies zones del continent. L'extensió dels boscos d'alzines a la zona prelitoral s'ha interpretat com una major reducció de les precipitacions totals i en algunes zones s'ha observat descensos del nivell d'aigua en llacs i llacunes.

Respecte a l'ocupació humana durant el període de l'edat del Bronze al pla de Barcelona, si bé ha estat àmpliament documentat en els darrers 20 anys, coincidint amb una major proliferació dels treballs arqueològics, existien dades de la seva existència amb anterioritat. El 1882 en E. Canivell publicà a la revista L'Avens una nota sobre l'existència d'un dolmen a Montjuïc a l'alçada de mitja muntanya i al peu de la carretera del castell, fet amb blocs de conglomerat, que malauradament no ha arribat als nostres dies, per la qual cosa no s'ha pogut mai confirmar. No obstant, la troballa més interessant que podria estar relacionada amb aquest període va ser el que s'ha anomenat poblat de Can Casanoves. Aquest nom correspon a una antiga masia situada darrera de l'hospital de Sant Pau, prop del torrent del Seminari. El 1931 l'Institut d'Estudis Catalans, sota la direcció de J. Colominas, excavant una necròpolis tardorromana, va localitzar en una petita planura les restes d'unes possibles cabanes circulars de 1,80 m. de diàmetre, amb el terra rubefactat per l'acció del foc. Dins dels cercles es va documentar forats que podien haver servit per els pilars que sostindrien el sostre. Aquests cercles es trobaven tancats per un mur de pedres molt irregulars disposades en sec o amb fang, del qual sembla ser que es conservava uns 20 m del seu traçat, el qual es va identificar com el mur de defensa. De l'excavació es va recuperar material arqueològic com fauna, carbons i fragments ceràmics que presentaven nansa de mugró, decoracions incisives i cordons en aresta i impressions de cercles concèntrics. Una altra notícia més recent, publicada pel club Excursionista de Gràcia als anys 60, indicava també l'existència de restes arqueològiques cap a la zona d'Horta-Gràcia, concretament en un punt conegut com "Can Don Joan", al costat del camí vell de Sant Genís, a l'avinguda del Marqués de Castellvell. Aquí, es va recollir restes ceràmiques amb decoracions incises i brunyides, restes de fauna, i una fusaiola.

A banda d'aquestes troballes, a finals dels anys 80 l'augment del nombre d'intervencions ha permès tenir una visió molt més concreta sobre les ocupacions de l'edat del bronze, i fins i tot, actualment es disposa d'algunes datacions de radiocarboni que situen aquelles en un moment inicial del II mil·lenni. És en aquest bronze inicial mig on s'ubiquen el major nombre de restes documentades. Aquestes es localitzen majoritàriament en zones on amb anterioritat es van assentar les comunitats del neolític, la qual cosa ens està indicant un substrat social comú. Així, la zona amb més concentració de restes és el Raval, on intervencions als voltants de Sant Pau, illa de Robadors, Rambla

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

del Raval, carrer Reina Amàlia, presenten ocupacions tan d'època neolítica com del bronze inicial. L'altra àrea de concentració de restes és els voltants de Santa Caterina, carrer Pou de la Figuera. En aquestes zones, les estructures documentades estan relacionades tan amb els àmbits domèstics i econòmics com amb l'àmbit funerari. D'aquesta manera, trobem tan estructures d'emmagatzematge i àrees de treball com possibles fons de cabanes, fogars, forats de pal, algun possible forn i plantes de graella o graners alçats, possiblement relacionades amb l'emmagatzematge de cereals o/i la ventilació i assecatge del mateix. Les estructures funeràries comparteixen espais amb les estructures domèstiques i es tracta d'inhumacions individuals o dobles primàries i secundàries en fossa. En un moment final, les ocupacions semblen que es desplacen cap les zones més altes del pla de Barcelona. Les restes atribuïbles al Bronze Final, es situen a la zona de Montjuïc o Sant Andreu, a excepció d'alguna resta dels voltants de Sant Pau. En el primer cas, es van documentar estructures d'emmagatzematge tan a la zona del carrer Aníbal com a la vessant sud-oest de la muntanya, entre el castell i el cementiri, a la confluència dels camins del Moli Antic i de la Font de la Mamella. Cronològicament es van situar entre el Bronze Final i la Primera Edat del Ferro.

En relació al medi on s'assenten, cal destacar que aquestes comunitats es troben dins un paratge molt menys humit que les del neolític. Però, els assentaments segueixen buscant zones properes als recursos hidràulics, tal i com queda palès amb la presència de rieres a les estratigrafies de la Caserna de Sant Pau i l'illa de Robadors o al solar de la Filmoteca de Catalunya. La línia de mar en aquesta zona segurament també hauria retrocedit, ja que no es documenten estrats de sorres de platja com s'observava en els nivells neolítics.

Les restes materials que acompanyen aquestes estructures estan caracteritzades per vasos ceràmics hemisfèrics, subesfèrics, globulars amb la base plana i de diferents mides, entre els quals destaquen els contenidors de gran capacitat, llisos o decorats profusament amb cordons aplicats e impresos. Els vasos petits i mitjans presenten formes carenades en la majoria dels casos, espatulats i llisos, amb decoracions, a vegades, de geomètrics incisos o puntillats, que recorden en certa mesura les decoracions campaniformes. En els conjunts més recents es pot trobar els vasos polípodes i les nanses d'apèndix de botó, amb una major importància de les decoracions plàstiques. Finalment cap el Bronze Final trobarem les decoracions amb motius acanalats en vasos

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

bitroncocònics o globulars amb coll, i els plats tapadora amb la vora bisellada. La indústria lítica perd volum dins del registre arqueològic, però a nivell de matèria prima se segueix utilitzant el jaspi i el sílex per la fabricació d'eines. En canvi, són molt més abundants les eines macrolítiques, com poden ser els molins de mà, les mans de morter, els polidors, aixes i destrals, fabricats a partir de roques i còdols rierencs. Un fet a destacar és la poca presència de restes metàl·liques recuperades en els diverses intervencions, tan de coure com de bronze.

Sobre les activitats econòmiques, les restes biòtiques ens permeten parlar tant d'una pràctica agrícola com ramadera. La cabana animal estaria representada per bòvids, suïds i ovicàprids, i l'agricultura es segueix basant en el conreu dels cereals. Cap al final del període es pot començar a trobar alguna resta d'èquids (ase o cavall), molt més utilitzats per les comunitats de l'edat del Ferro o ibèriques.

Les comunitats ibèriques les trobarem instal·lades en poblats amb o sense muralles, construïts a les muntanyes que dominaven el Pla i tot el seu entorn. Seria el cas del poblat del Turó de la Rovira o el de Santa Creu d'Olorda. Amb la intensificació del comerç, alguns dels poblats es van instal·lar en zones properes a la línia de costa com seria el cas del poblat del Port a la vessant sud-oest del Montjuïc, prop de la desembocadura del Llobregat, el qual possiblement durant aquesta època seria navegable. Poc a poc, els pobladors laietans aniran ocupant zones més baixes com ho testimoniaríen les restes documentades al districte de les Corts, Can Batllori, o a Horta, a l'estadi de Montjuïc. Aquest tipus de poblament serà el que esdevindrà posteriorment en les vil·les romanes que s'han localitzat en diverses zones del Pla. Així, en època antiga hi ha constància de control del territori abans de la fundació de Barcino. Durant aquest període la població es trobava agrupada en vil·les que depenien de Baetulo, a mitjan segle I aC. La fundació de la ciutat va implicar una nova administració del territori amb l'objectiu de definir el seu Ager, es a dir, el territori que l'envolta i que passarà a estar sota el seu control, amb les vil·les preexistents. Algunes d'aquestes vil·les han estat documentades arqueològicament com són : Nostra Senyora del Port, la vil·la de Can Cortada al barri d'Horta, la vil·la del cementiri a la vora del fossar de la Pedrera (Cementeri del SO, Montjuïc), la vil·la localitzada a l'avinguda Francesc Cambó, la de Can Batllori entre Numància i Nao Santa Maria, la de sota el monestir de Pedralbes i la de Sant Pau del Camp. Aquesta darrera, localitzada durant les excavacions de 1989, sembla que estaria

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

clarament especialitzada en l'explotació agrària, ja que durant les excavacions es va documentar una àrea de magatzem de dolia, segurament per emmagatzemar vi o oli.

Juntament amb aquestes vil·les es comencen a localitzar a prop d'elles àrees cementirials. En el cas de Sant Pau del Camp, juntament amb la vil·la es va documentar les restes d'un mausoleu de grans dimensions datat al segle I. No obstant, diverses intervencions al carrer Sant Pau, Carretes, Reina Amàlia han anat posat al descobert altres enterraments de tipologia diverses i que ens permeten dir que la zona es utilitzada com a necròpoli fins el segle V-VI.

Poc més sabem de la zona fins a finals del segle IX, data en la que es situa la construcció del monestir benedictí de Sant Pau del Camp. En ell es va sebellir el comte Guifré Borrell. Sembla ser que va patir varies destruccions i reconstruccions. Finalment va ser reconstruït a inicis del segle XII (1127), primer l'església i després el claustre, instal·lant-se una petita comunitat de monjos benedictins. Així va continuar fins el segle XVI, moment en el qual es va unir a Montserrat i al segle XVII s'uní amb el monestir berguedà de Sant Pere de la Portella.

Però aquesta església no serà l'única que es construirà a la zona. Durant els segles XIII, XIV i XV, Barcelona patirà un notable creixement en els àmbits socioeconòmics que es tradueix amb un augment de la població. La seva àrea d'influència s'expandeix cap les rodalies amb la creació de burgs o ravals. El raval de ponent de la Rambla (situat entre la Rambla i el passeig Colom, el Paral·lel, les rondes de Sant Pau i de Santa Antoni i el Carrer Tallers) serà el lloc on s'instal·laran diverses ordes que construiran convents, monestirs i institucions hospitalàries al llarg de la baixa edat mitjana i l'època moderna. Convivint amb aquestes edificis trobarem amplies zones dedicades a l'horta i conreus. Tota això, va comportar la necessitat d'engrandir la zona murallada en ple segle XIV, construint-ne el tercer recinte emmurallat que l'encerclava. Aquesta muralla tenia dos grans portals, el portal de Santa Madrona i el de Sant Antoni, tot i que possiblement haurien algunes altres sortides secundàries.

Cap a finals del segle XVIII es produeix un canvi a la zona amb la urbanització del Raval, com a conseqüència de la pressió demogràfica i la necessitat de nous habitatges. A finals del segle XVIII - inicis del segle XIX es comença a construir als costats del carrer Conde del Asalto (actual Carrer Nou de la Rambla), i la zona és ocupada per les famílies burgeses, les quals instal·len les seves residències i les seves fabriques, proliferant en el

que es coneix com les cases - fàbriques. Això a la vegada comportarà la creació d'habitatges pels obrers. Juntament a les foneries del francès Perrenod o la fàbrica Tous o de Can Ricard, s'instal·laran altres cases-fàbriques com la que és motiu d'aquesta intervenció arqueològica.

La casa-fàbrica Tarruella, coneguda actualment com a Can 60, es un conjunt de construccions de diferent utilitat, combinant el que seria cases de veïns amb edificis de caire industrial. Es localitza al districte de Ciutat Vella de Barcelona, en una illa delimitada pels carrers de la Riereta (vers l'Est), Sant Pacià (pel sector nord), carrer de les Carretes (pel sector Oriental) i Santa Elena (al sud). Les antigues naus de la fàbrica Tarruella es situen concretament al carrer Riereta, 18-20-22.

Aquesta transformació ja no s'aturarà fins l'actualitat, on les fàbriques es desplacen cap l'extraradi, mentre que els habitatges residencials s'abandonen. La segona transformació de la zona es produeix amb les onades migratòries del s.XX i inicis del s. XXI, amb una major pressió demogràfica que ajudarà la deteriorament del Raval.

3.1. Intervencions arqueològiques

- La primera intervenció pròpiament arqueològica es va executar els anys 1988-1989¹, en els quals es va excavar els solars del darrere de l'església de Sant Pau del Camp, per tal d'ubicar-hi un pàrquing. La intervenció va proporcionar una seqüència cronològica que anava des de l'època prehistòrica fins l'actualitat. Les restes més antigues corresponien a un jaciment de l'edat del bronze. Aquestes es van localitzar en una zona situada a l'angle del carrer de Sant Pau amb el de Riereta. Es tractava d'una estructura formada per una acumulació de pedres de diferents mides, alguna de les quals mesurava més de 40 cm. Al voltant, i a una cota més o menys similar va aparèixer una certa concentració de fragments ceràmics. D'altra banda també es van identificar les restes d'un fogar. A les immediacions del fogar va aparèixer gran abundància de fragments ceràmics i d'ossos d'animals cremats. Per damunt d'aquestes restes es van trobar les restes d'una vil·la rústica d'època romana imperial pertanyent a l'*ager de Barcino*. Datada cronològicament entre els segles I i III dC. sembla que va perviure possiblement fins al s. V dC. En concret, es van localitzar una sèrie de fonamentacions de pedra seca, molt

¹ <http://cartaarqueologica.bcn.cat/750> ; <http://cartaarqueologica.bcn.cat/758> (Data de consulta octubre 2019)

malmeses, repartides al llarg de tota la meitat nord de l'excavació. El conjunt de restes romanes es va completar amb una petita zona d'emmagatzematge, on es trobaven agrupats un nombre significatiu de fons de dolis, trobats in situ. Als voltants de la vil·la es van localitzar unes zones d'enterrament. Concretament, en l'espai més proper al monestir i al carrer de Sant Pau es van poder documentar 20 enterraments, corresponents a 22 individus, i prop del carrer de les Tàpies es va localitzar un enterrament aïllat. La major part corresponien a tombes de tègules o enterraments en àmfora, i la resta corresponien a enterraments amb taüt de fusta. En general, es tractava d'individus adults, encara que es van localitzar 3 infants. Va resultar difícil donar un marc cronològic a aquesta necròpolis, però sembla que s'hauria de relacionar amb la vida de la vil·la.

D'altra banda, cal destacar la localització d'una estructura de planta rectangular identificada com un mausoleu familiar que es va datar del segle I-II. Des dels últims nivells d'època romana, datats al segle V dC., fins als segles XIII – XIV, no es van trobar mostres d'activitat humana en el solar. Es van documentar diverses restes arqueològiques localitzades a l'angle format pel monestir i el carrer de Sant Pau. Es tractava d'estructures relacionades amb l'extracció d'aigua (pous, sínia) L'altre element que proporcionava informació d'aquest període va ser un estrat més o menys horitzontal, que no ocupava una superfície gaire gran, i que estava delimitat per estructures modernes i pel propi límit de l'excavació. La presència de ceràmica decorada amb verd i manganès, va permetre datar-lo entre els segles XIII i XIV. El conjunt de restes arqueològiques documentades van fer pensar en el desenvolupament d'alguna activitat agrícola en els terrenys que envoltaven el monestir de Sant Pau del Camp. La manca d'urbanització d'aquesta zona situada a les afores de la ciutat també va fer relacionar aquestes restes amb el monestir, ja existent, que seria qui explotaria els camps del seu voltant. D'època moderna, concretament entre les acaballes del segle XV al XVII, es van documentar sèrie de restes arquitectòniques repartides al llarg de la façana del carrer de Sant Pau, que corresponien a construccions domèstiques (pous, fosses - abocadors). No es van trobar nivells d'habitació o de trànsit relacionats amb aquestes unitats. Els reompliments que amortitzaven les fosses van proporcionar gran quantitat de ceràmica, amb predomini de materials dels segles XVI i XVII. Per últim, les restes corresponents a l'època contemporània estaven relacionades amb l'activitat fabril, amb cambres soterrades per

accionar les màquines de vapor de les cases fàbriques instal·lades a finals del segle XVIII i durant tot el segle XIX.

- A aquesta intervenció li va seguir la feta en dos fases al carrer Sant Pau número 922, concretament a la caserna de la Guàrdia Civil del Raval, al carrer Sant Pau número 92, durant els anys 1990-91, la qual va posar al descobert diverses estructures identificades com fogars, retalls que podien tractar-se de sitges, forats de pal i altres que contenien sepultures d'època prehistòrica. També es parlava de l'existència d'acumulacions de pedres formant alineacions que es relacionaven amb possibles indicis d'una estructura d'habitació. A nivell cronològic es va identificar tres moments: un nivell del Neolític Antic, un segon que s'ubicava dins del Bronze Antic i per últim una fàcies del Bronze Final III. A la vegada, en un sector del solar d'uns 100 m²., es van localitzar un total de 34 tombes d'inhumació, de les quals trenta eren primàries i quatre secundàries, que es van datar entre els segle IV i el VI dC. Per últim, no es va trobar cap més evidència arqueològica fins l'època moderna i contemporània, amb la documentació de pous i murs de les fonamentacions de l'edifici enderrocat.

- En una altra intervenció realitzada els anys 1998-993 al carrer Sant Pau número 116, cantonada Reina Amàlia i carrer Carretes, carrer Hort de la Bomba. Amb la intervenció es va poder establir, una fase moderna, dos fases d'ocupació de l'espai durant l'època romana i una fase dins de l'època prehistòrica. D'aquesta darrera es van documentar restes disperses juntament amb acumulacions de pedres dins dels estrats prehistòrics i algun retall identificat com sitges. Les poques ceràmiques documentades van permetre ubicar cronològicament el jaciment dins del Neolític Final. La primera fase romana es situava en l'alt Imperi i estava definida per les restes d'una possible vil·la de caire agrícola. D'aquesta es van documentar sitges, pous i fonaments amb una datació al voltant del segle I dC. fins la primera meitat del segle II. La segona fase estava definida per la utilització de la zona com a necròpolis romana durant el segle IV i VII, i es van documentar i excavar un total de 26 enterraments. La següent fase cronològica s'ubicava al segle XVII i es trobava representada per un pou, una fossa sèptica i una rasa que es van interpretar com indicadors d'una ocupació de la zona que es veurà densificada al segle

² <http://cartaarqueologica.bcn.cat/989>; <http://cartaarqueologica.bcn.cat/559> (Data de consulta: octubre 2019)

³ <http://cartaarqueologica.bcn.cat/588> (Data de consulta: octubre 2019)

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

XIX. Les restes més modernes corresponien al segle XX i es tractava de fonamentacions, fosses sèptiques, pous d'aigua dels edificis enderrocats. es van documentar restes disperses juntament amb acumulacions de pedres dins dels estrats prehistòrics i algun retall identificat com sitges. Les poques ceràmiques documentades van permetre ubicar cronològicament el jaciment dins del Neolític Final.

- Durant el mateix any es va realitzar diversos sondejos i intervencions al C/ Sant Pau nº 82⁴ que també van donar resultats positius. En una es parla de dos estrats que es situen cronològicament al Bronze Antic i fins i tot d'una acumulació de pedres que dibuixaven un cercle que recordaven les llars localitzades a la intervenció efectuada a la Caserna de la Guàrdia Civil del mateix carrer. En una segona intervenció en aquest mateix solar , es torna a fer referència a estructures de combustió.

- També a la intervenció arqueològica feta a la zona anomenada Pla Central del Raval l'any 1999⁵ , es va documentar un nivell d'argiles marrons d'uns 50-60 cm de potència i a una fondària d'uns 3 o 4 m.s.n.m., en el qual es localitzava restes ceràmiques atribuïbles al Bronze Inicial.

- A inicis del segle XXI, al 2000-2001⁶ la intervenció als carrers Sant Pau, Reina Amàlia, Carretes i Hort de la Bomba amb motiu de la instal·lació de la RSU va permetre documentar més restes relacionades amb una vil·la, que es va identificar com la ja documentada durant les excavacions dels anys 1989 /1990. En concret es tractava d'un de dos trams disposats en angle recte que delimitarien un espai de planta rectangular. L'estratigrafia documentada al seu interior, amb cendres, restes faunístiques i closques d'ou, va fer pensar que es podia tractar d'una estança on es manipulaven aliments. Com a datació es va apuntar el segle V com a moment d'amortització de la vil·la. Per altra banda, es va localitzar part d'una necròpolis. La major concentració d'enterraments es situaria cap al centre i est de l'espai total, on es trobava la caserna de la Guàrdia Civil (carrer Sant Pau 62) i el Parc de les Hortes, mentre que a l'extrem oest de la necròpolis el número d'inhumacions decreixia. En aquest cas, durant l'excavació, es van localitzar un total de tretze enterraments que corresponien a diferents tipologies. A partir dels materials arqueològics la necròpolis es va datar entre el segle I aC. fins el segle V. Per

⁴ <http://cartaarqueologica.bcn.cat/569> (Data de consulta: octubre de 2019)

⁵ <http://cartaarqueologica.bcn.cat/58>; (Data de consulta: octubre de 2019)

⁶ <http://cartaarqueologica.bcn.cat/692>; (Data de consulta: octubre de 2019)

últim, es van poder documentar dos murs de l'antiga fàbrica de finals s.XIX - inicis del XX, paral·lels al carrer Carretes.

- En un moment més recent, la intervenció feta al C/ Reina Amàlia 16-16 bis al 2003/2004⁷ va posar al descobert restes de cronologia moderna, baix medieval i prehistòrica. D'aquesta manera es va poder establir una seqüència cronocultural que s'iniciava a la prehistòria, en concret al Neolític Final. Aquest període es trobava representat per cinc estructures formades per acumulacions de pedres de diferents tipus i formes, disposades a l'argila sense cap tipus de material que les unís. Entremig de les acumulacions es va recuperar abundant material ceràmic, fauna, i indústria lítica. La seva interpretació va resultar complexa, ja que es tractava d'unes restes aïllades. Es va assenyalar com a hipòtesis de treball que es podia tractar d'un tipus d'estructura de fixació de vasos grans com les que han estat localitzades als jaciments del Neolític Final de la Prunera (Sant Joan de les Fonts, La Garrotxa) i de la Riera de Masarac (Pont de Molins, Alt Empordà). L'altre fase cronològica es situava a l'època baix medieval, segles XIV-XV. Aquest solar formaria part d'una zona hortícola durant l'edat Mitjana, on l'explotació dels recursos naturals amb una finalitat agrícola ocupava la major part de l'espai disponible. Això quedaria documentat pels pou, retalls i les feixes de vinyes que es van localitzar a l'angle sud-est de la finca. Aquesta terrenys de cultiu es van relacionar amb les propietats del monestir de Sant Pau. La presència de les restes de la cambra de combustió d'un forn modern per l'elaboració de vidre al cantó nord-est del solar també va corroborar la notícia històrica que situava en aquesta zona l'establiment de menestrals i obradors especialitzats en el treball del vidre. Per últim, l'ocupació contemporània del solar estava representada al subsòl arqueològic per tota una sèrie d'estructures soterrades (clavegueram, fosses sèptiques i fonamentacions) que van sobreviure a l'enderroc de l'edifici que s'hi aixecava. Es tractava d'una casa - fàbrica, típic producte arquitectònic de la industrialització del Raval al segle XIX.

Darrerament s'ha localitzat més restes d'època prehistòrica a la zona, concretament a l'illa de Robadors i al carrer Riereta. En la primera, durant les campanyes del 2004-2005⁸, es va documentar les restes de tres estructures de combustió i d'una zona de treball definida per un gran retall on a l'interior s'ubicaven diverses estructures

⁷ <http://cartaarqueologica.bcn.cat/397>; (Data de consulta: octubre de 2019).

⁸ <http://cartaarqueologica.bcn.cat/19>; (Data de consulta: octubre de 2019).

relacionades amb combustió i buidament d'aquestes. Les estructures de combustió a partir de la seva tipologia es van adscriure al Neolític, mentre que la resta es van ubicar en el Bronze Inicial, concretament al que es coneix com el Grup del Nord-est. La següent fase cronològica es situava en època medieval, concretament al període baix medieval, ja que les estructures més antigues que es van documentar dataven del XIII. Així, es van exhumar estructures relacionades amb els edificis que configurarien la trama baix medieval de la ciutat. Es tractava d'habitatges bastits amb una o dues crugies i pati a la part posterior. D'època moderna es documentaren estructures construïdes entre els segles XVI - XVIII, formades per murs i altres restes d'edificacions, que en molts casos eren compartimentacions de les antigues cases que s'assentaven al cantó nord-est de l'excavació, a la banda del carrer d'en Robador. D'època contemporània cal ressaltar la localització de murs dels diferents edificis que formaven part de les últimes construccions i reformes que corresponien a l'antic parcel·lari de l'illa de cases configurada pels carrers d'en Robador, Sant Rafael, Sant Josep Oriol i Sadurní. Els edificis que ocupaven el solar varen ser enderrocats al llarg dels últims anys, de fet amb la reurbanització del barri, la qual va començar amb la construcció de la Rambla del Raval a l'any 2000. Cal destacar la troballa de dos forns al sector Robador que per tipologia es va considerar que eren utilitzats per coure pa.

- En el cas del carrer Riereta, 37-37 bis i carrer Sant Pau 84⁹ duta a terme també al 2004/2005, es va poder establir una seqüència cronològica dividida en tres fases. La primera fase es trobava representada per una llar definida per un sòcol o paviment de pedres. Aquesta estructura es va poder datar mitjançant el mètode radiocarboni donant com a resultat una datació de 4515 ± 80 BP (3360-3090 BC), la qual es va situar dins del neolític final (Grup Veraza). L'estructura o fogar que donà data a la primera fase quedava coberta per un nivell sobre el que s'implantà una segona fase d'ocupació, ubicada a l'edat del bronze, de la qual es detectaren un parell d'estructures d'emmagatzematge, agrupades en una superfície de poc menys de quatre metres quadrats, un forn de doble cambra i diverses estructures de difícil interpretació. Aquesta segona fase quedà coberta per un segon estrat d'argila sobre el que s'assentaven i/o s'excavaren les estructures de la fase III. El fet més singular fou la documentació d'un sòl d'ús utilitzat durant la primera

⁹ <http://cartaarqueologica.bcn.cat/458>; (Data de consulta: octubre de 2019).

meitat del II mil·lenni aC., amb la presència sota aquest sòl de sis estructures formades per diverses fileres de pedres en paral·lel (4 o 5 bandes) amb una mateixa orientació nord-oest, conegudes en períodes més recents a la península amb el nom de plantes de graella, possiblement relacionades amb l'emmagatzematge de cereals o/i la ventilació i assecatge del mateix. Es va practicar una datació mitjançant la termoluminescència d'un fragment de ceràmica associat al nivell d'ocupació, oferint una datació de 3726 ± 326 BP. A més d'aquestes estructures o graners sobrealçats, es trobaren altres estructures en aquesta Fase III, per exemple el registre de soleres d'argila cuita o superfícies rubefactades (àrees de combustió o llars). La darrera fase IV estava representada per una sepultura i les restes d'un fogar pertanyents també a l'edat del bronze. La datació d'un os corresponent a l'individu dipositat presentà una data de 3530 ± 40 BP (1960-1750 cal BC).

- L'any 2007 es van dur a terme treballs arqueològics al número 4 del carrer de la Riereta ¹⁰, a partir dels quals es va determinar una ocupació del predi en diverses fases. La primera fase es a situar en època baix medieval (al voltant del segle XV) amb un assentament agrari, relacionat amb horts, àmbits domèstics i zones d'emmagatzematge. S'han documentat 4 sitges, tres retalls a l'argila d'ús indeterminat, un pou i una sínia. Les sitges eren de cos globular i fons pla, amb una profunditat màxima conservada de 70 cm. i un diàmetre màxim d'1,66 m. Es van amortitzar al segle XV amb còdols, ceràmica i fauna. La sínia, de planta ovalada, tenia un diàmetre interior de 190 cm. i un d'exterior de tres metres. Les seves parets presentaven un gruix important de capes de calç fruit del pas de l'aigua. Només es van trobar alguns fragments de catúfols al rebliment del pou i de les sitges. Pel que fa al pou, va quedar amortitzat a finals del segle XVIII.

La següent fase es situava en època contemporània de mitjans del segle XIX: es construeix cap a l'any 1837 una fàbrica tèxtil de filatures de vapor. Es documenta una sala de calderes, una sala de la màquina de vapor, els fumerals, la xemeneia i la carbonera que era de grans dimensions. En una segona fase, es produeix una ampliació de la fàbrica, creant nous espais i afectant les estructures de la fase anterior. Es construeixen dipòsits allargats que eren les basses d'aigua necessàries per a la refrigeració de les estructures del vapor i una nova carbonera. La fàbrica deixa d'usar-se a principis del segle XX.

¹⁰ <http://cartaarqueologica.bcn.cat/3131>; (Data de consulta: octubre de 2019).

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

Per últim duran la Guerra Civil Espanyola es va construir un refugi antiaeri, aprofitant l'espai de la fàbrica abandonada. És l'identificat amb el número 254 (vegeu fitxa 1119) i consisteix en un ampli túnel entre les entrades del carrer Vistalegre i Aurora i un doble túnel serpentiniforme amb entrada al carrer Riereta. La profunditat màxima és de 7 metres, els murs eren de pedres i de ciment, mentre que la coberta, de volta catalana, era de totxos. Al llarg dels passadissos es documenten cartells, fornícules, entrades d'aire, bancs i indicis de l'enllumenat elèctric.

- L'any 2012 es va realitzar una altra intervenció al solar del carrer de l'Aurora, 13- de la Riereta 10¹¹ que va consistir en la realització de set sondejos en el subsòl de l'edifici. Es va posar de manifest una àrea que, des d'època medieval, funcionà com a zona agrícola, fet corroborat per les restes documentades al solar d'una sínia dels segles XV-XVI que fou amortitzada definitivament al segle XVII. Aquesta àrea no fou urbanitzada fins als segles XIX-XX, donat la quantitat considerable d'estructures pertanyents a aquest període que han estat identificades.

¹¹ <http://cartaarqueologica.bcn.cat/3481>; (Data de consulta: octubre de 2019).

4. METODOLOGIA

Per tal d'aconseguir els objectiu marcats, cal seguir una metodologia sistemàtica i adequada. La que s'ha realitzat en aquesta intervenció s'inspira en el mètode de registre utilitzat per E.C.Harris i per A.Carandini (Harris, 1975, 1977, 1979; Carandini 1977, 1981). Es tracta de registrar objectivament els elements construïts i estrats que s'identifiquen (tant els que es conserven en alçat com els que es descobreixen en el subsòl), realitzant una numeració correlativa d'aquests, sota el nom d' "Unitat Estratigràfica" (u.e.) que individualitza els uns dels altres. Cada u.e. es registra en una fitxa on s'indica: la ubicació en el jaciment, les seves característiques físiques, la situació en les plantes i seccions i la posició física respecte a la resta d'unitats estratigràfiques amb les quals es relaciona. Aquest mètode també inclou la realització de material gràfic, compost per plantes i seccions i el material fotogràfic imprescindible per a la constància visual dels treballs realitzats.

La principal raó de ser de l'arqueologia urbana és l'estudi de l'evolució històrica de la ciutat on es realitzi, allò que ha impulsat i ha provocat canvis en el territori, tant en l'àmbit geomorfològic com urbanístic, històric, organitzatiu i social, fins a esdevenir el fet concret del moment actual.

En el cas que en qualsevol intervenció es trobés algun tipus de material ceràmic, s'ha de recollir i separar diferenciant els materials que han sortit als diversos estrats arqueològics, i ajuden a donar una datació tant dels mateixos estrats com de les estructures que s'hi poden trobar relacionades.

Inicialment aquest material s'ha de rentar i seguidament se li atorga una sigla depenent de cada excavació, per tal de facilitar el seu inventari i precisar al màxim la informació recollida en les respectives memòries o informes arqueològics.

De la mateixa manera s'actua en el cas de documentar altres materials com el bronze, ferro, vidre, ossos, etc....

5. DESENVOLUPAMENT DELS TREBALLS

Fruit de la construcció d'un nou edifici d'habitatges al carrer de la Reina Amàlia per part de l'empresa SOLID PROMOTIONS BCN 2017 SL, s'ha dut a terme durant els dies 22 de Juliol al 13 de Setembre de 2019, el control arqueològic preventiu del qual és objecte aquesta memòria.

Les obres previstes dins el projecte plantejaven un seguit d'actuacions destinades a la fonamentació de l'edifici, formades per la realització de 30 encepats amb les corresponents riestes.

Les tasques de control es van dividir en dues fases motivades per les dimensions de l'espai, les quals impedièren dur a terme el buidat de tots els encepats d'un sol cop, i així facilitar tant el buidat de terres com la mobilitat dels efectius i camions que realitzaven les tasques d'extracció de terres. Així doncs en una primera fase es va efectuar l'extracció de terreny corresponent als encepats de la meitat nord, i en una segona fase els de la meitat sud.

Segons el projecte d'obres la morfologia i dimensions dels encepats foren regulars, els quals assolien tots una profunditat màxima de 1m a partir de la cota de superfície, amb unes mides regulars de 2x2m aproximadament, amb excepció de l'encepat P30, corresponent al forat per l'ascensor i grua, el qual assolí una profunditat màxima de 2-3m a partir de la cota de superfície, amb unes mides de 4x4m aproximadament.

La numeració dels encepats correspon a l'establerta dins el projecte d'obres, en el cas de l'encepat 27-30 la numeració és compartida, l'encepat 27 amb el forat de la grua-ascensor corresponent al número 30.

En una primera fase de treballs, s'obtenen resultats positius en relació a la documentació d'estructures construïdes en els encepats 1 a 4, 6, 14-15-19, 20, 21, 23, 24 i 27/30

La realització dels encepats es va iniciar amb el buidat de terreny de l'encepat P23, on ja es començaren a detectar estructures relacionades amb l'edifici del s.XIX ubicat en aquest solar i enderrocat anys enrere. Aquestes estructures estaven formades per diversos murs de fonamentació i paviments pertanyents als soterranis o planta baixa de l'esmentat edifici. Al llarg de la realització de la resta d'encepats, únicament es documenten estructures relacionades amb la fonamentació i soterranis de l'edifici enderrocat anys enrere, el qual estava amortitzat per diverses capes de runa i deixalles així com restes de canalitzacions contemporànies.

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

- Encepats núm. P1-2-3-4 (Fotos 20 a 24, 57 i 58, 61 i 62, 63 a 65): Documentació d' un mur (UE 029) obrat amb pedres lligades amb morter de calç blanc el qual forma part de la fonamentació de la línia de façana que dona al carrer de la Reina Amàlia corresponent a l'edifici prèviament enderrocat. Potència màxima documentada 50cm, amb una amplada màxima de 80cm i una llargada total documentada en el conjunt dels encepats de 17,35m aproximadament. Orientació oest-est.
- Encepats núm. P14-15-19 (Fotos 6, 8, 34-35 i 37, 11 a 14,): Presència de la continuació del soterrani pavimentat localitzat a l'encepat P23, delimitat al sud pel mur UE 014, així com diferents compartimentacions rectangulars de reduïdes dimensions, delimitades per envans obrats amb maons de 15x30cm lligats amb morter de calç blanc (UE's 024-025) de funcionalitat indeterminada i documentades a partir de la cota de finalització dels treballs de realització de l'encepat i per tant de potència construïda indeterminada. Així mateix es documenta un tram de clavegueram obrat amb rajols UE 018 amb una orientació oest-est, conjuntament amb un mur obrat amb pedres lligades amb morter de calç UE 038, amb una orientació oest-est. Aquesta estructura UE 038 es troba documentat a partir de la cota de finalització dels treballs de realització de l'encepat i per tant de potència construïda indeterminada.
- Encepats núm. P23 (Fotos 3 a 5, 7 a 10): Documentació d'un àmbit soterrat format pels murs UE's 007-006-015 i paviment de rajols de 15x30cm (UE 008), el qual s'estén fins a l'encepat P19, formant un espai soterrat pavimentat de planta rectangular.
- Encepats núm. P2-6-27/30-20-24 (Fotos 57 i 58, 27 a 32, 38 a 53, 54, 55 i 56): Documentació d'un mur central UE 030 relacionat amb la UE 029, de característiques constructives similars. Potència màxima documentada de 50cm, amb una amplada màxima de 40cm i una llargada total documentada en el conjunt dels encepats de 17,58m. Orientació nord-sud.
- Encepat núm. P27/30 (Fotos 38 a 54 Documentació del mur central UE 030, així com dos àmbits pavimentats amb rajols de 15x30. En aquest encepat es documenta la potència total de l'estructura, amb 1m de potència conservada.
Pel que fa als àmbits pavimentats, el primer es troba ubicat a l'angle sud-oest de l'encepat, i està format pels murs UE 044 i 045, i el paviment UE 043. El segon ubicat al nord-oest, està format pels murs UE 045 i el paviment de rajols UE 047, el qual realitza al mateix temps les

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

funcions de coberta-sostre de la claveguera formada pels murs UE 035 i la volta UE 037. Aquesta claveguera presenta una potència màxima conservada d'1m aproximadament.

Pel que fa a l'estudi dels nivells estratigràfics (Fotos 10, 17, 29 a 31, 41 a 43), en alguns punts es detecten nivells no relacionats amb l'edifici del s.XIX, els quals estan format per nivells d'argiles netes de matriu sorrenca (UE's 005-017), amb la presència d'alguns carbons, els quals no han proporcionat material ceràmic donades les reduïdes dimensions dels encepats i l'afectació d'aquests estrats per part de les estructures de l'edifici del s.XIX i els corresponents nivells d'enderroc del mateix relacionats amb els estrats formats per gran quantitat de runa i/o material constructiu i deixalles associats al mateix (UE's 009-020-021-033-036-050).

Malgrat l'absència a priori o manca de presència de materials ceràmics recuperats en aquests nivells, la seqüència física i relació entre els mateixos marcant una marc *ante quem* a la construcció de l'edifici del s.XIX podria donar alguna dada sobre èpoques anteriors a la construcció d'aquest edifici.

En una segona fase, entre els dies 3 i 12 de setembre es va portar a terme el buidat dels encepats de la meitat sud-est del solar ubicat al número 11 del carrer de Reina Amàlia, de Barcelona, per a la construcció d'un nou edifici d'habitatges (Foto 1). Aquests encepats implicats són els números 3, 4, 7, 8, 11-13, 16-18, 21, 22, 25 i 26. Per raons de logística d'execució de l'obra, es va començar el buidament dels encepats pels números 25 i 26, per anant avançant en direcció a la façana què dona al carrer de Reina Amàlia. Els treballs inclouen les riostes que connecten les diferents sabates de cimentació del nou edifici. En general, els encepats assoleixen uns 1'2 m aprox. de fondària, mentre que les riostes ho fan uns 0'70 m.

Dels 14 encepats implicats, sis van proporcionar resultats positius (números 3, 4, 11, 16, 17 i 21), però només amb l'aparició d'estructures relacionades amb l'edifici anterior que ocupava el solar, construït al segle XIX. Bàsicament es tracta de fonaments de murs, possibles canalitzacions, paviments..., que només es van poder documentar en planta. En cap cas es van documentar estructures anteriors a aquesta edificació contemporània.

- Encepat núm. P3 (Fotos 60-62): Es va documentar la riosta de l'antiga línia de façana de la finca enderrocada, obrada amb pedres de mitjanes i grans dimensions i morter de calç (UE 029). S'ha documentat un màxim d'amplada de 0'60 m. També s'ha documentat un petit fragment (1 m aprox.) de mur en angle amb aquest i solidari, que pren direcció vers l'interior del solar (UE 058).
- Encepat núm. P4 (Fotos 63-65): S'ha documentat un altre tram de la mateixa riosta de façana de l'edifici anterior (UE 029), que igualment es documenta a la rasa que uneix els dos encepats, de tal manera que en total s'ha registrat en un tram ininterromput de 6'70 m.
- Encepat núm. P11 (Fotos 66-69): Es documenta un mur (UE 060) que per la seva posició i orientació podria ser el mateix que es documenta en l'encepat núm. 3. Mateixa tècnica i materials constructius. Orientació NE-SO. Solidari amb ell i en angle de 90º, es documenta un altre mur que pren la direcció vers el NO (UE 059). Amiden 0'50 m d'amplada.
- Encepat núm. P16 (Foto 70): Restes molt similars a l'anterior encepat, de fet estan separats per un metre de distància. Es veu la continuació del mateix mur amb orientació NE-SO (UE061), i un altre mur també solidari i amb la mateixa direcció que el del costat, direcció NO (UE062).
- Encepat núm. P17 (Fotos 71-73): Les estructures ocupen pràcticament tota la superfície de l'encepat. Les seves reduïdes dimensions fan difícil una avaluació precisa de les seves característiques, però podria tractar-se de les restes d'un mur obrat amb pedres i morter de calç (UE063), i una estructura feta amb maons i mateix morter (UE064), potser un paviment o la coberta d'una canalització. També es documenta una pedra desbastada amb forma quadrangular (UE065).
- Encepat núm. P21 (Fotos 74-77): Es documenta un mur amb les mateixes característiques que els anteriors: Orientació NO-SE, en una llargària d'uns 2'20 m i una amplada de 0'50 m (UE066-068). En el seu extrem NO es troba un tram solidari amb ell, que pren l'orientació NE-SO, del que només s'ha registrat un tram d'un metre de llarg i una amplada de només 0'30 m (UE067). Aquest últim podria ser la mateixa riosta documentada en els encepats 11 i 16 i, potser, el 3. També s'ha documentat a tocar seu, en el costat NE, les restes d'una estructura amb maons i morter ce calç, de funcionalitat indeterminada.

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

A partir de l'excavació de tots els encepats, es va documentar una estratigrafia general que creiem es pot extrapolar a tot el solar. En aquest sentit, s'han registrat 3 estrats amb les següents característiques (Foto 78):

- Estrat 1 (UE001): Capa superficial, d'uns 0'30-0'40 m de potència, argil·losorrenca, amb colors heterogenis però amb predomini dels ataronjats, incorpora abundants restes de material constructiu y deixalles.
- Estrat 2 (UE069): Estrat argilós, compacte, de color marró grisenc, molt net, encara que inclou algunes restes de material molt residual de caire contemporani. Presenta una potència que oscil·la entre els 0'60-0'80 m.
- Estrat 3 (UE070): A una cota d'uns 1'20 m de fondària —a la cota final dels encepats— es documenta un altre estrat, argilós, de color marró clar, compacte i molt net, que no ha proporcionat material, però que sens dubte és degut a la escassa afectació a què s'ha vist sotmès (només entre 5-10 cm), perquè clarament no es tracta d'un nivell geològic.

En principi, els tres estrats es troben retallats per les riostes de l'edifici enderrocat, encara que només l'Estrat 3 sembla ser anterior al segle XIX.

6. CONCLUSIONS

Els resultats del control arqueològic de les tasques corresponents al projecte al carrer Reina Amàlia 11 han estat positius.

No obstant, els resultats d'aquesta intervenció aporten poques dades en relació amb el poblament i l'urbanisme de la ciutat de Barcelona al llarg de la seva història donat que es tracta d'una intervenció preventiva de caràcter molt localitzat i parcial.

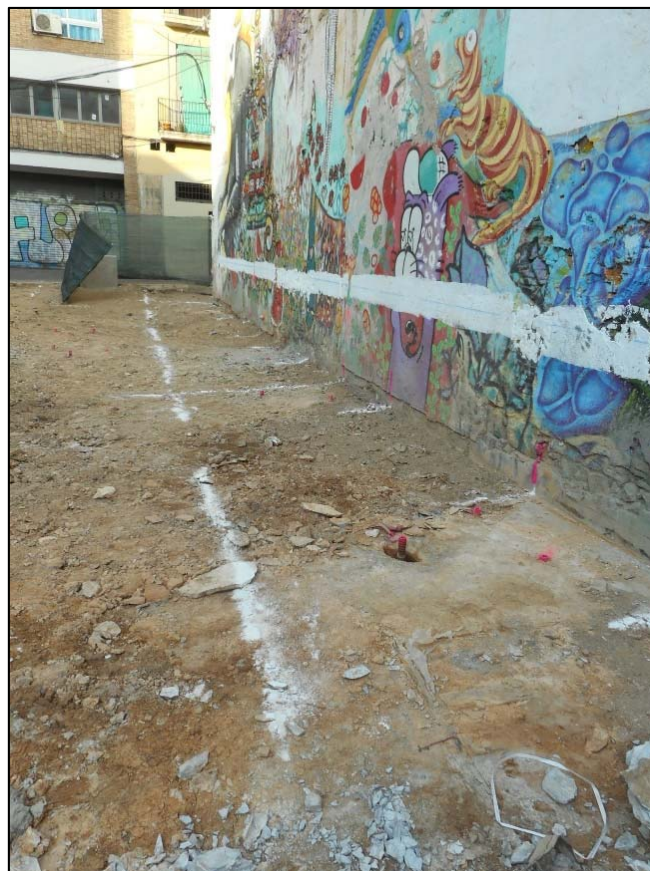
Un dels elements que més ha condicionat el volum de dades obtingut ha estat les reduïdes dimensions de l'espai on s'ha dut a terme les actuacions, i la poca profunditat assolida per les actuacions previstes dins el projecte d'obres.

La presència de gran quantitat de restes d'època contemporània, pertanyents a la fonamentació i planta baixa de l'edifici del s.XIX, és l'únic element a destacar pel que fa a localització d'estructures. Aquesta dada fa disminuir la probabilitat de localitzar estructures arqueològiques conservades dins les cotes assolides per l'obra, la qual no arriba a 2-3m per sota de la cota actual de paviment del carrer. No obstant, donats els antecedents arqueològics de la zona (Reina Amàlia 16-16bis), localitzant estructures d'època prehistòrica 2m aproximadament per sota de la cota màxima assolides durant aquesta actuació, és molt probable localitzar elements conservats a partir d'aquest punt. La documentació en alguns punts d'estrats susceptibles de conservar restes arqueològiques, els quals es troben relativament afectats per les fonamentacions documentades, fa bastant probable la possibilitat de localitzar estructures conservades en cotes inferiors a les assolides al llarg d'aquesta intervenció.

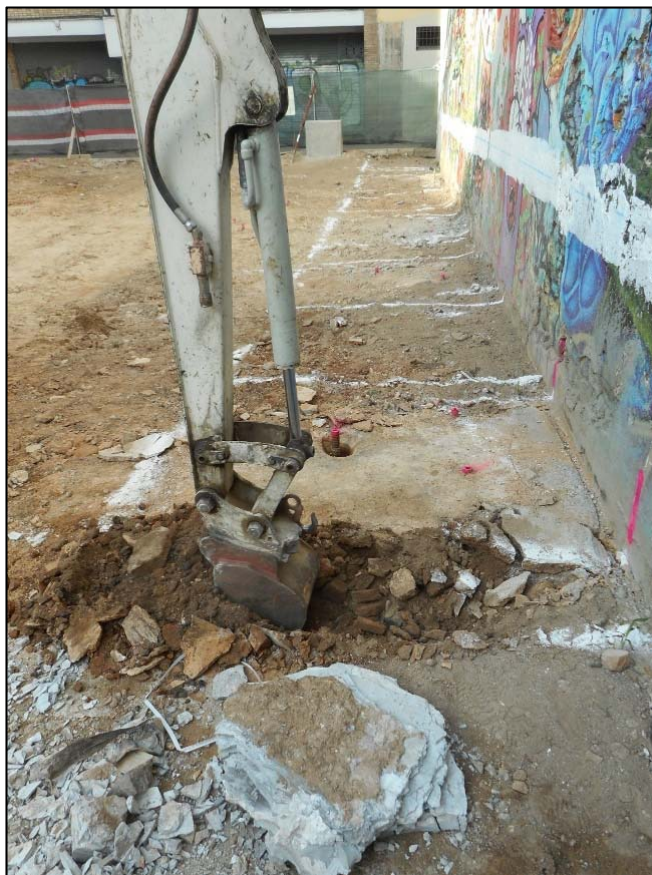
7. DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

1. Vista general del solar on es realitza la intervenció.

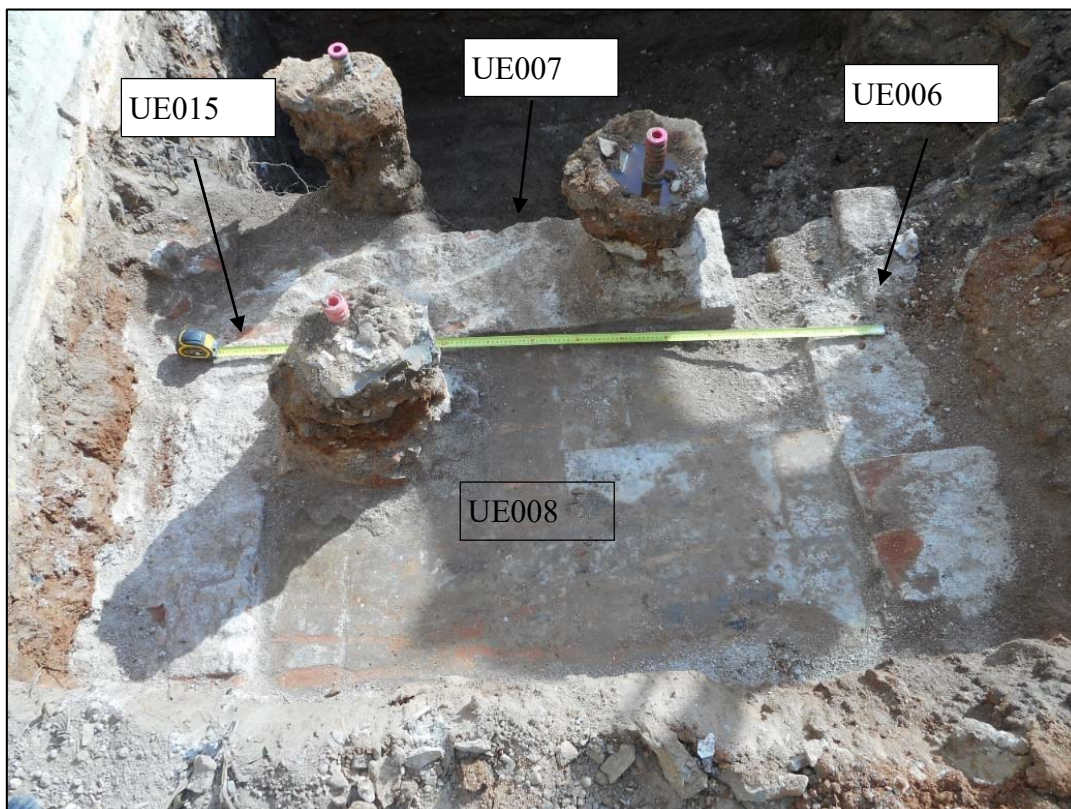
2. Plantejament dels encepats P23 (en primer terme) –P19-P14-P9-P5-P1

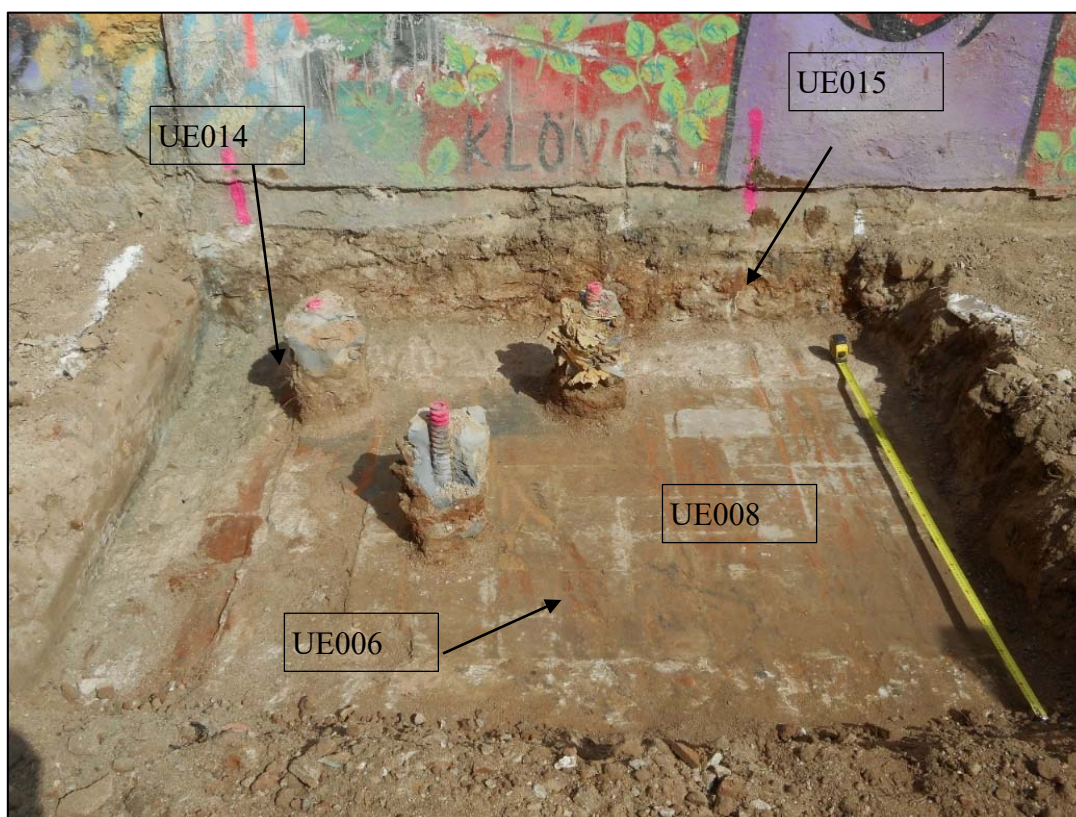
3. Inici del buidat de l'encepat P23.

4. Estructura-dipòsit UE's 002-003.

5. Estructures documentades dins l'encepat P23.

6. Estructures documentades dins l'encepat P19.

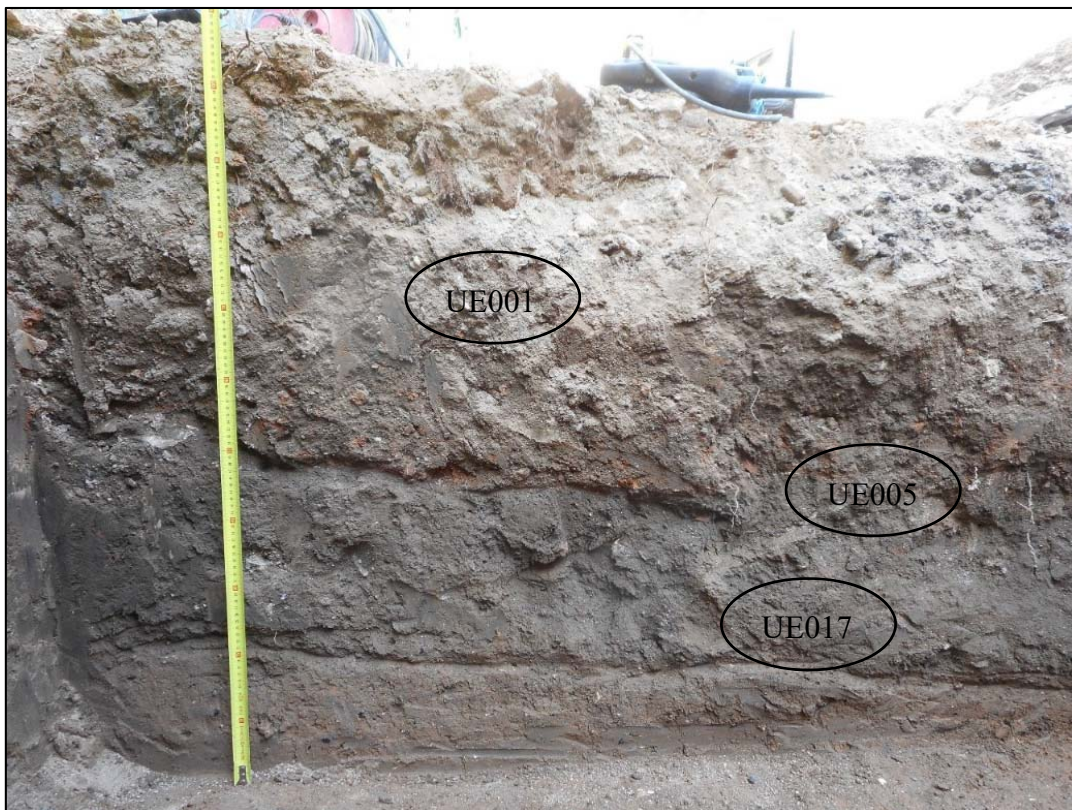
7. Desmuntatge de les estructures documentades a l'encepat P23.

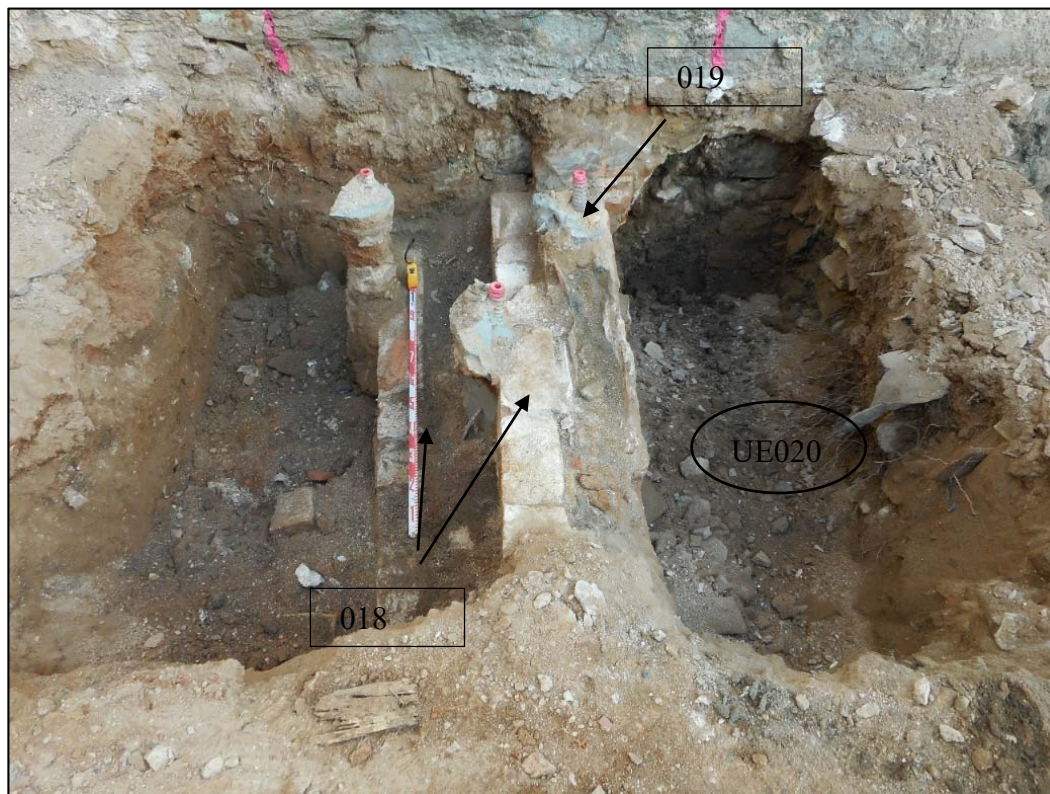
8. Desmuntatge de les estructures documentades a l'encepat P23-P19.

9. Encepat P23 final.

10. Tall estratigràfic Nord de l'encepat P23.

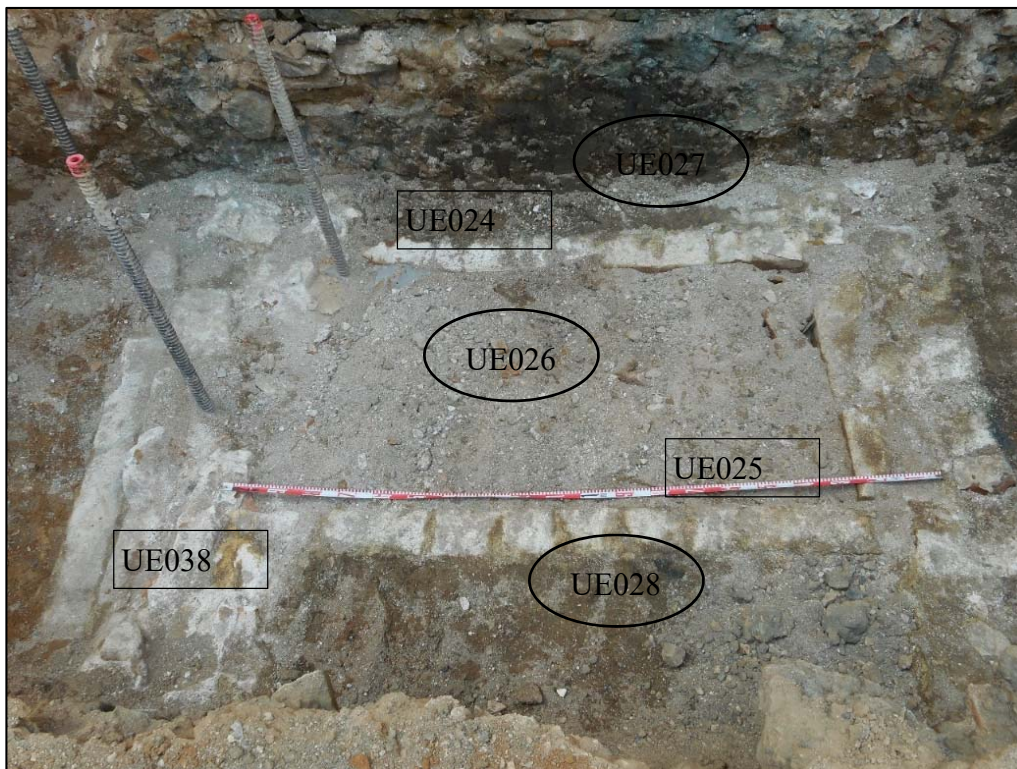
11. Encepat P14, envà UE018 i clavegueram UE014.

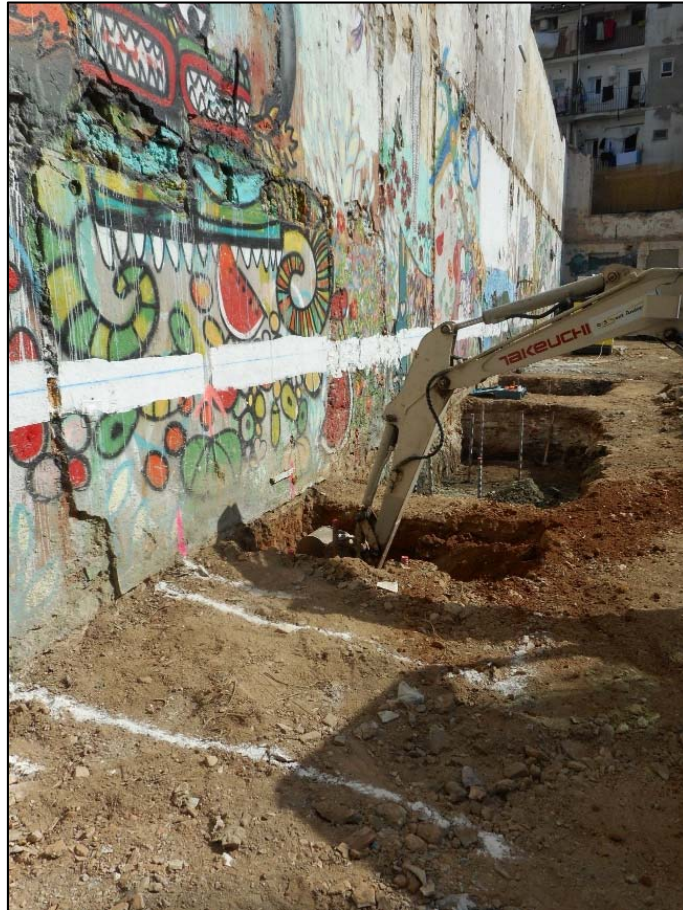
12. Desmuntatge de les estructures documentades a l'encepat P14.

13. Encepats P19-14, UE024-025

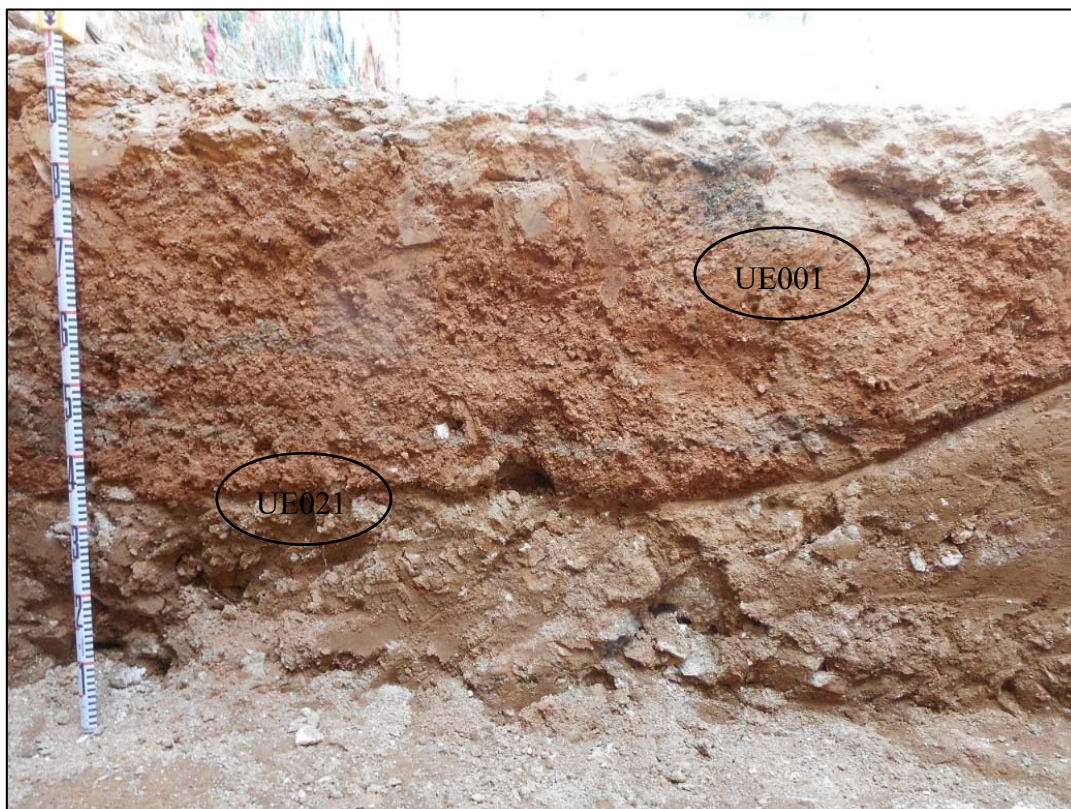
14. UE024-025 dins encepats P19-14.

15. Buidat de l'encepat P9.

16. Encepat P9 final.

17. Secció nord encepat P9.

18. Tasques de buidat de l'encepat P5.

19. Encepat P5 final.

20. Tasques de buidat de l'encepat P1.

21. Mur de façana de l'edifici enderrocat UE029, encepat P1.

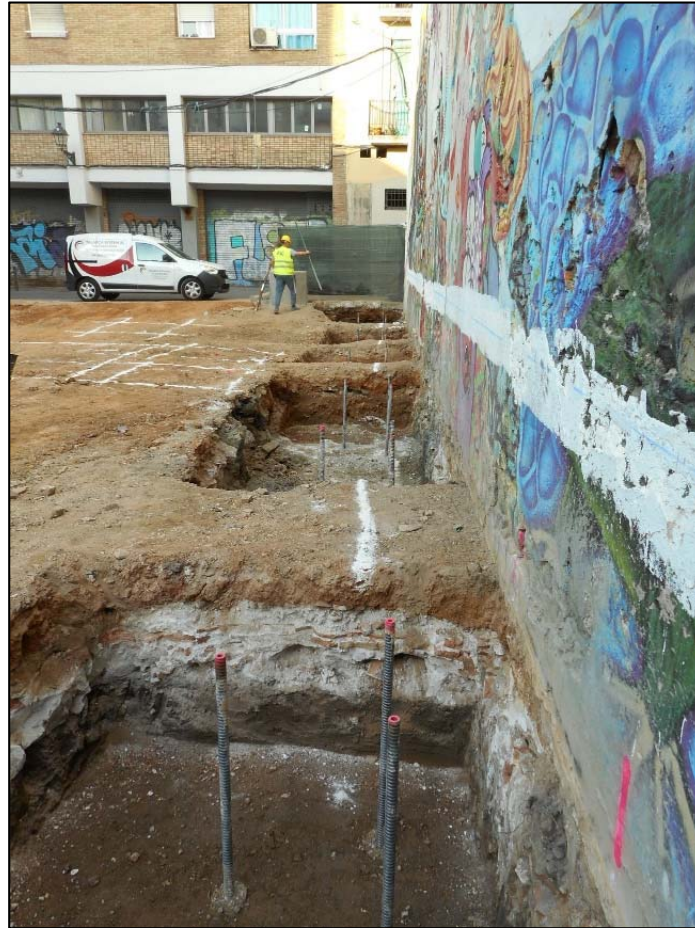
22. Mur de façana de l'edifici enderrocat UE029, encepat P1.

23. Desmuntatge del mur de façana de l'edifici enderrocat UE029, encepat P1.

24. Encepat P1, final.

25. Vista dels encepats P23-29-14-9-5-1 finalitzats.

26. Plantejament dels encepats P10-15-24-20-30-27-6-2.

27. Encepat P6, Mur UE030-031

28. Encepat P6, Mur UE030-031 desmuntatge.

29. Secció SE encepat P6.

30. Secció SW encepat P6.

31. Secció SW encepat P6.

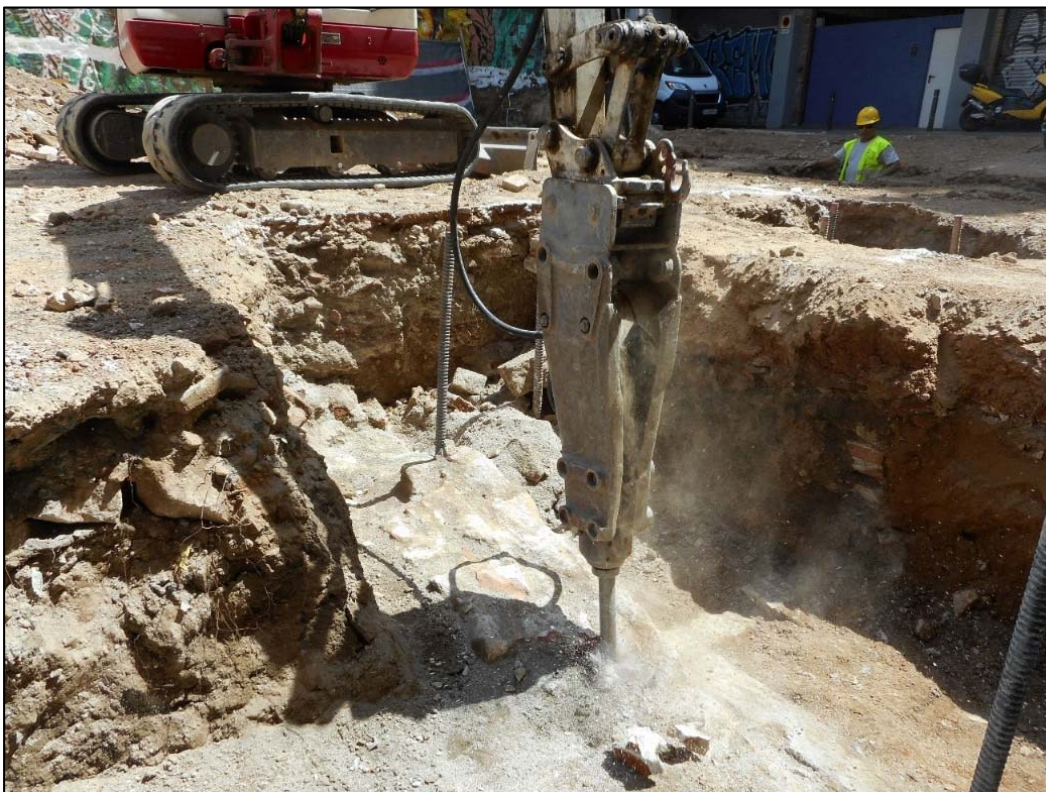
32. Encepat P6 final.

33. Riosta entre els encepats P5-P6.

34. Estructures documentades a l'encepat P15.

35. Desmuntatge de les estructures documentades a l'encepat P15.

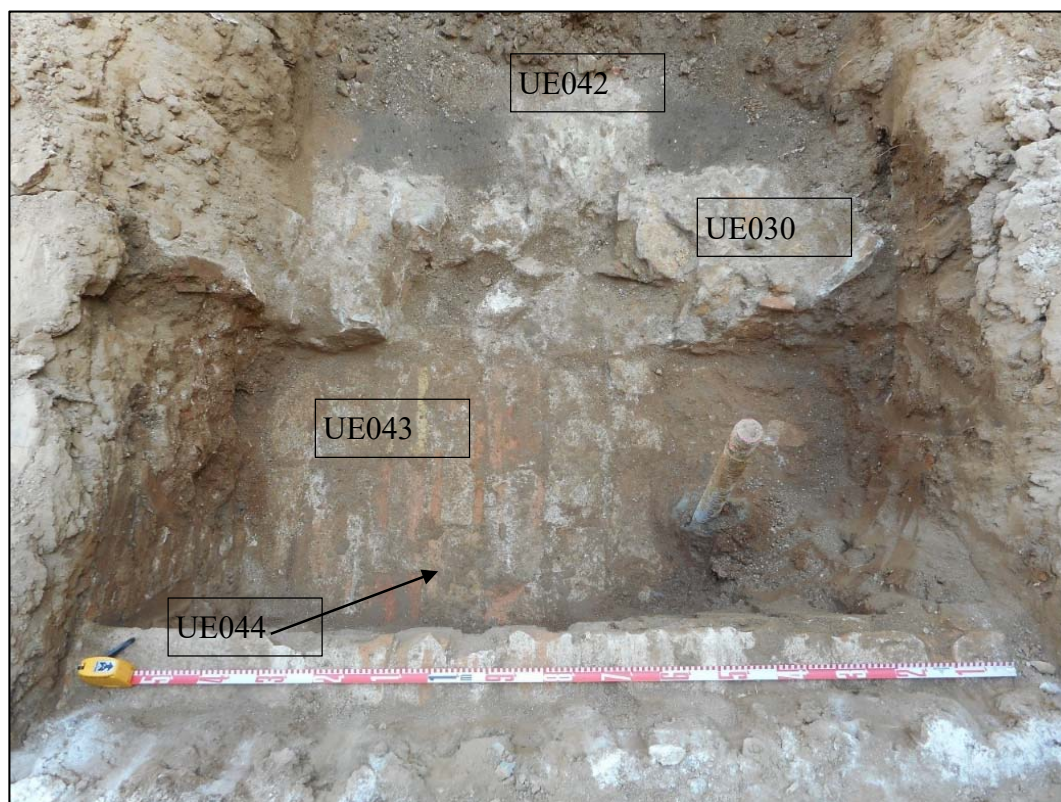
36. Encepat P10 final.

37. Encepat P15 final.

38. Inici de les tasques de buidat de l'encepat P27-30.

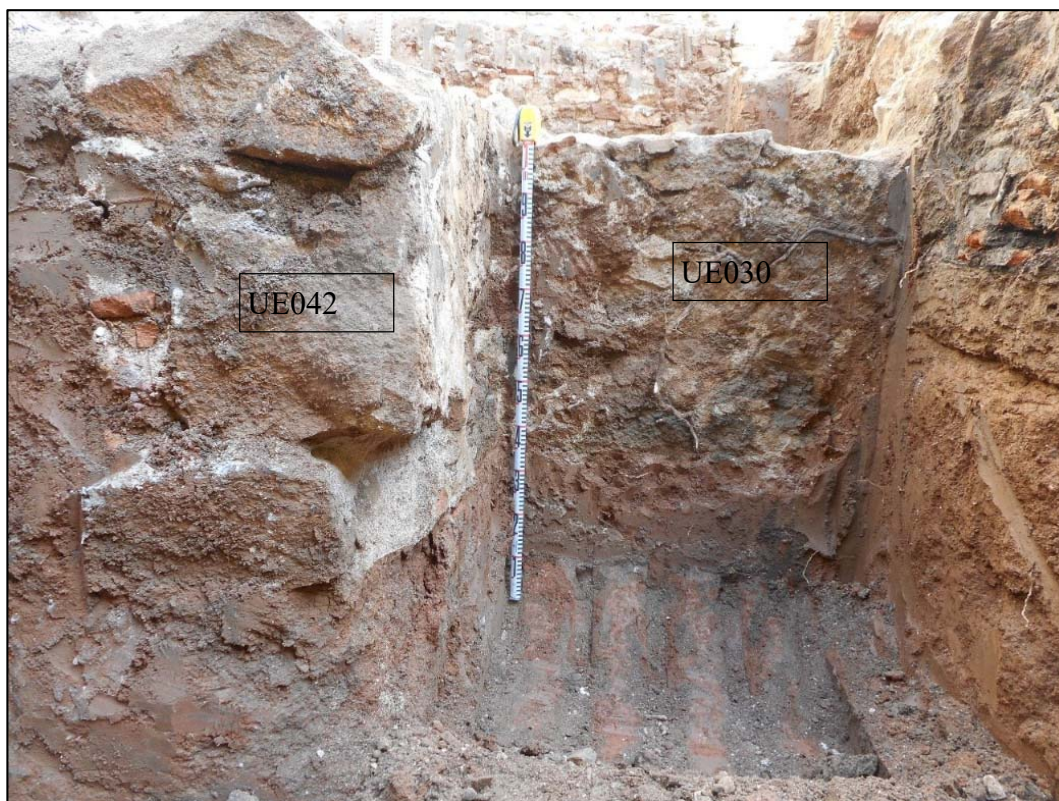
39. Estructures dins encepats P27-30.

40. Desmuntatge de les estructures documentades a l'encepat P27-30.

41. Secció NE de l'encepat P27-30 un cop finalitzat.

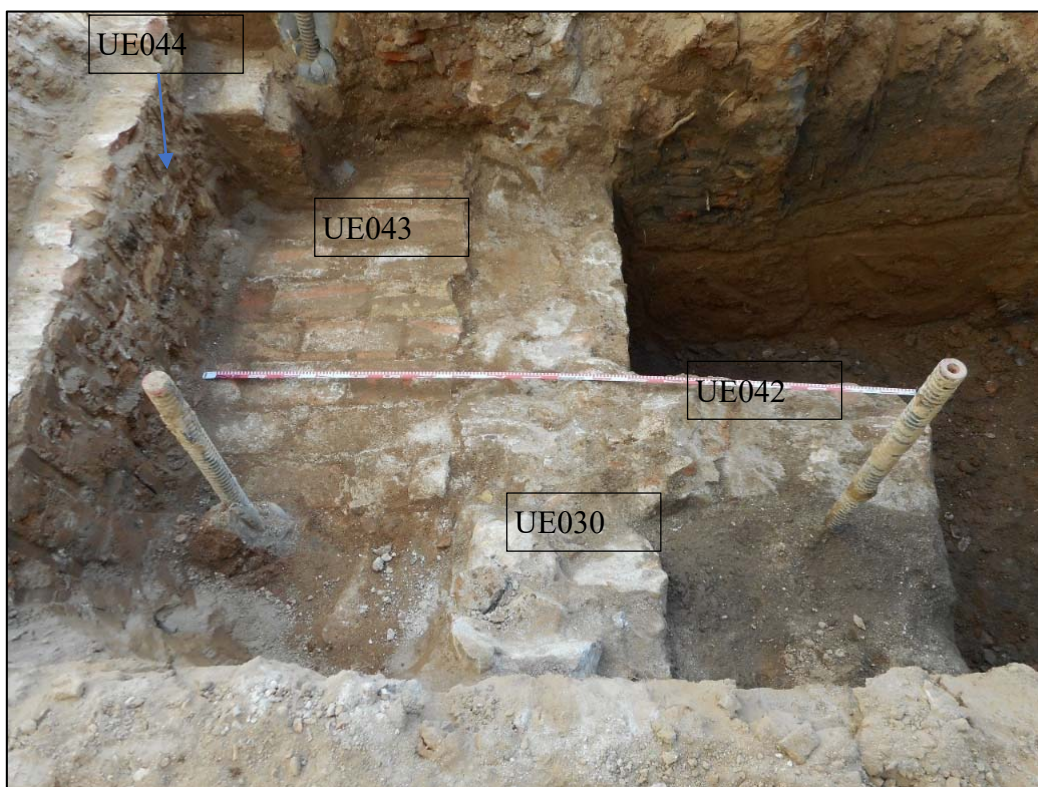
42. Alçat UE030 dins encepat P27-30.

43. Secció SE dins encepats P27-30 un cop finalitzat.

44. Estructures documentades dins encepats P27-30.

45. Estructures documentades dins encepats P27-30.

46. Desmuntatge de les estructures documentades dins encepats P27-30.

47. Desmuntatge de les estructures documentades dins encepats P27-30.

48. Desmuntatge de les estructures documentades dins encepats P27-30.

49. Secció-alçat SW claveguera UE035-037.

50. Encepat P27-30 finalitzat, vista SW.

51. Encepat P27-30 finalitzat, vista SE.

52. Encepat P27-30 finalitzat, vista NW.

53. Encepat P27-30 finalitzat, vista SW.

54. Encepat P20 final.

55. Encepat P24.

56. Encepat P24 final.

57. Tasques de buidat de l'encepat P2.

58. Encepat P2 final.

59. Vista general del costat sud-est del solar.

60. Inici excavació d'encepat P3.

61. Estructures en P3.

62. P3 amb les estructures desmuntades.

63. Inici excavació d'encepat P4.

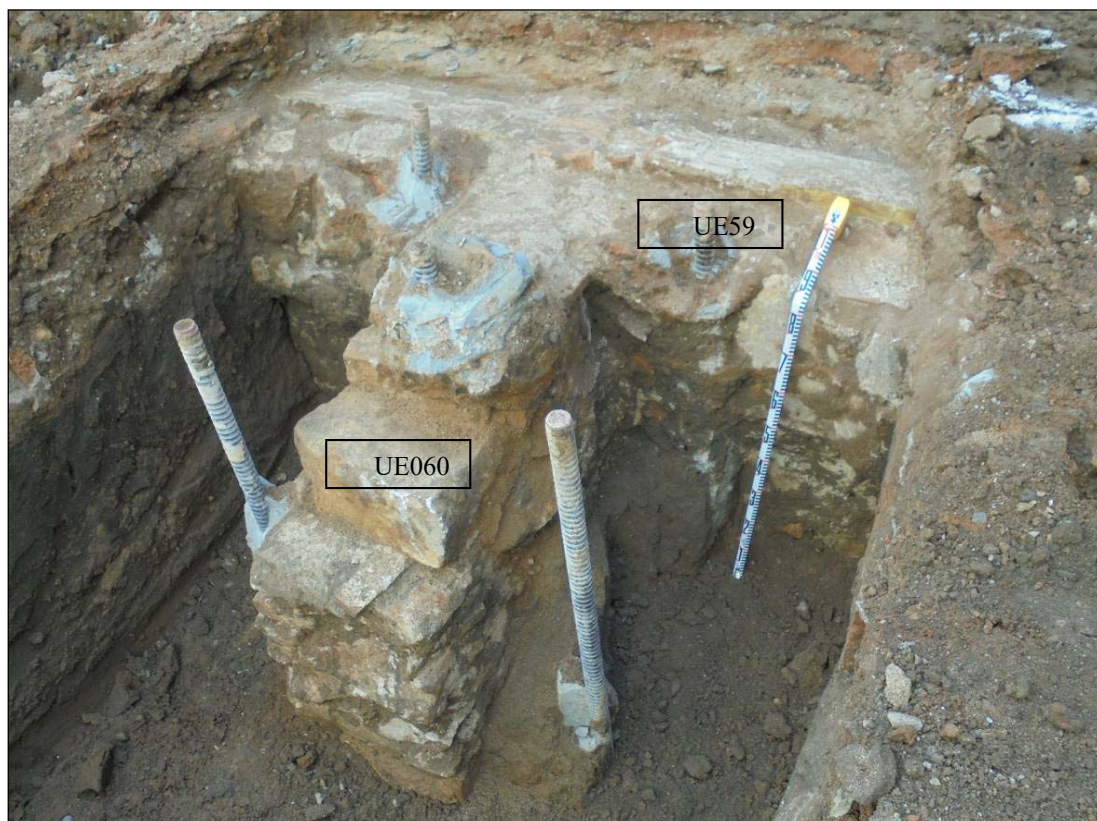
64. Estructura en P4.

65. Estructura en la riosta entre P3 i P4.

66. Inici excavació d'encepat P11.

67. Estructures a encepat P11.

68. Inici excavació d'encepat P16.

69. Estructures d'encepat P16.

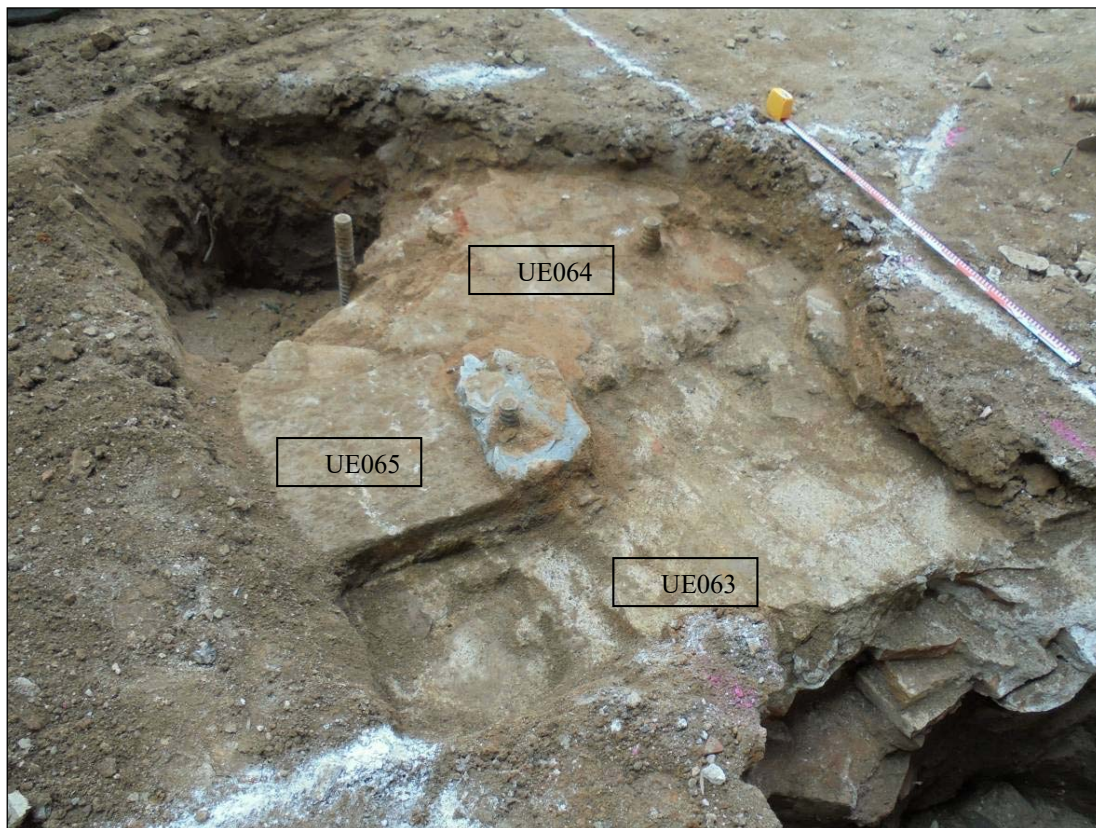
70. Desmuntatge de les estructures de P16.

71. Inici excavació d'encepat P17.

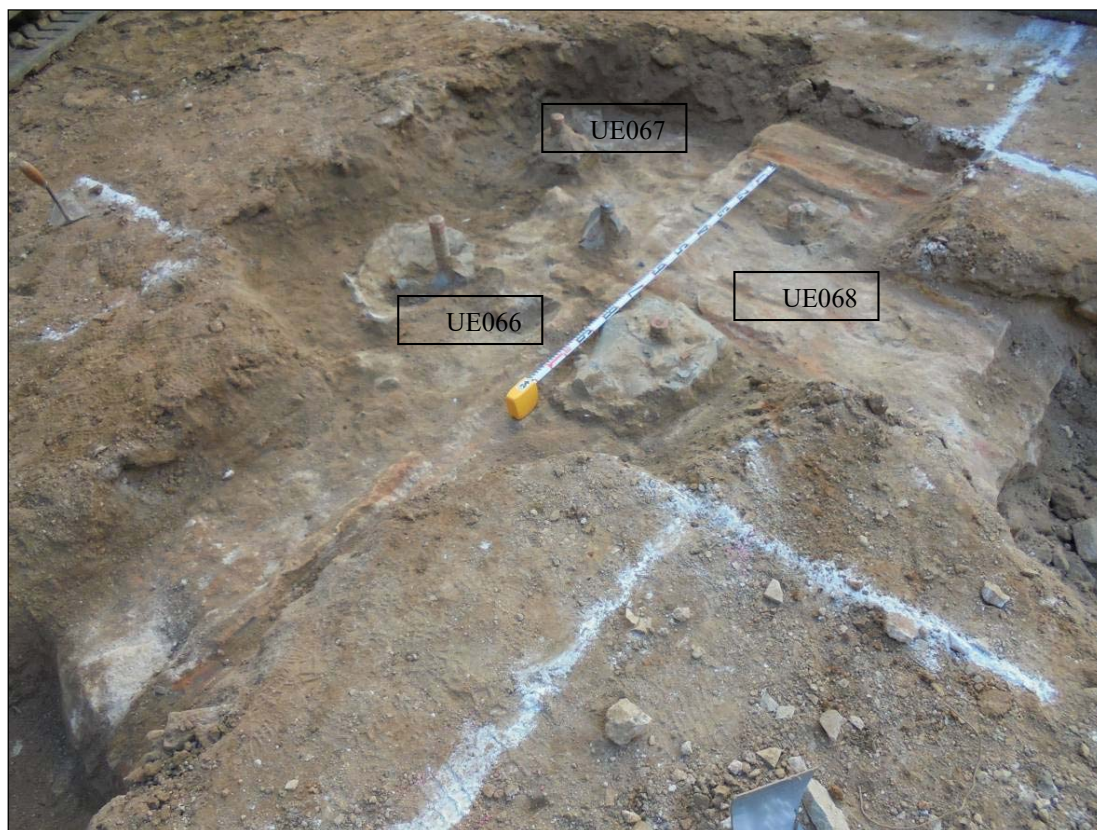
72. Estructures de P17; vista des del NO.

73. Estructures de P17; vista des del NE.

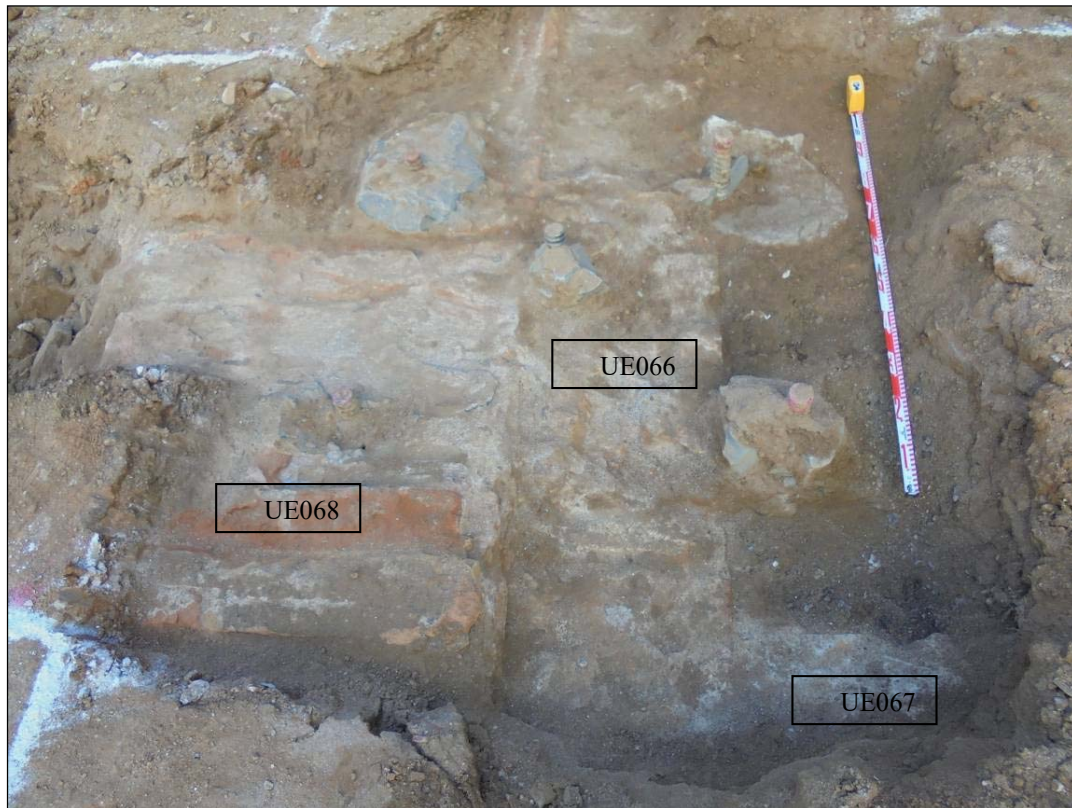
74. Inici excavació P21.

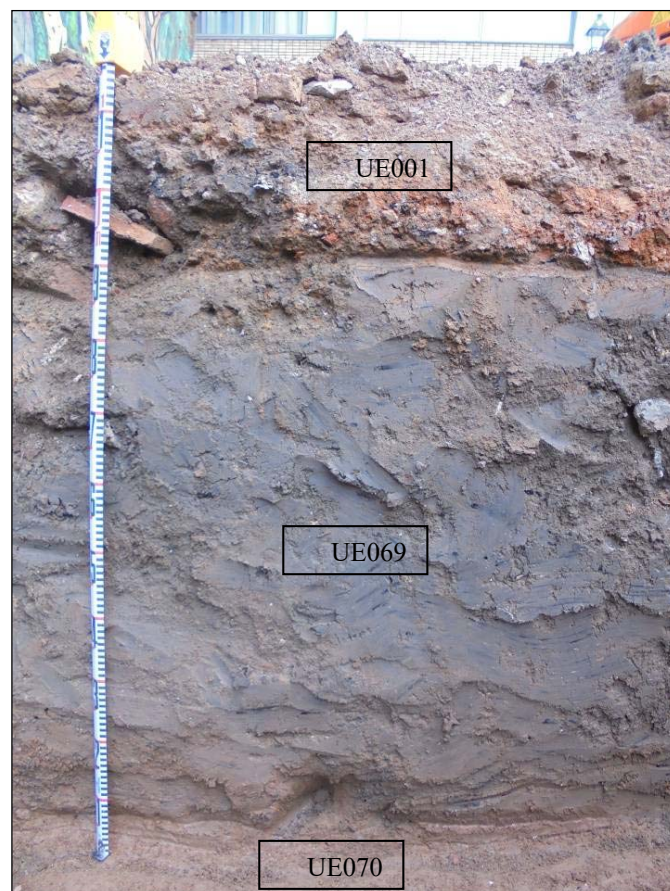
75. vista general, des de l'est.

76. Estructures en P21; detall des del SE.

77. detall des del NO.

78. Estratigrafia general del solar (tall en P18).

8. UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 001	
Sector: ENCEPAT P23		Fase	Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	SUPERFICIAL Argiles vermelles, netes, de consistència mitja. 20cm potència			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	011
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	002-004-006-007-008-010-013-018-019-020-021-030-	Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a	016	Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 002	
ENCEPAT P23			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	Mur-envà bastit amb rajols lligats amb morter de calç blanc. 48cm potència conservada. Possible dipòsit.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a	010	Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	001-011
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a	003	Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	004

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 003	
ENCEPAT P23			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	Paviment de rajols de 15x30. 15cm potència conservada.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	010
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	004
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	002
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 004	
ENCEPAT P23			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	Farciment. Sorres de matriu argilosa, amb restes de material constructiu i deixalles.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	003	Es cobert per	001
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a	002	Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 005	
ENCEPAT P23			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	Argiles de color marró fosc, força compactes, amb presència de carbons.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	046	Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	017	Es cobert per	003-011-022
	Talla a		Tallat per	010
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a	014	Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 006	
ENCEPAT P19			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	Mur obrat amb pedres de mida mitjana lligades amb morter de calç blanc.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	014-015
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	001
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	008
	S'entrega a		Se li entrega	

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 007	
ENCEPAT P23			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	Mur obrat amb pedres de mida mitjana lligades amb morter de calç blanc. 40cm potència mínima conservada.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	001
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	008
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 008	
ENCEPAT P23			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	Paviment de rajols de 15x30cm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	022	Es cobert per	013
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a	006-007	Se li recolza	
	S'entrega a	016	Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 009	
ENCEPAT P14			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	Sorres amb restes de material constructiu, runa.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a	039-040	Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 010	
ENCEPAT P23			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura negativa			
DESCRIPCIÓ :	Retail per encabir 002.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	002
	Cobreix a		Es cobert per	001
	Talla a	005	Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 011	
ENCEPAT P19			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	SUPERFICIAL Argiles de color marró fosc, amb presència de material constructiu.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	001
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	002-005-046	Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	049
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 012	
ENCEPAT P00			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :				
DESCRIPCIÓ :				
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 013	
ENCEPAT P19			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	Sorres barrejades amb calç (20cm potència)			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	008	Es cobert per	001
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a	016	Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 014	
ENCEPAT P14-19			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	Mur de fonamentació per a envà 016			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	024-025-
	S'entrega a		Se li entrega	005-020-026-027-028

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 015	
ENCEPAT P19			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	Mur de fonamentació per a envà 016			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 016	
ENCEPAT P14-19			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	Envà fet de maons 15x30cm lligats amb morter gris.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	001-008-013-022-020

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 017	
ENCEPAT P23			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	Argiles sorrenques amb carbons, compactes.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	047	Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	005
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 018	
ENCEPAT P14			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	claveguera formada per dues línies de maons de 15x30cm, amb canal ceràmic vidrat a l'interior.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	019	Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	023
	Cobreix a		Es cobert per	001
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	019
	S'entrega a		Se li entrega	

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 019	
ENCEPAT P19			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	claveguera formada per un canal ceràmic vidrat a l'interior.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	019	Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	001
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a	018	Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	020

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 020	
ENCEPAT P14			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	Farciment de runa			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	024-025-026-027-028	Es cobert per	001
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a	016-014-019-038	Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 021	
ENCEPAT P1			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	runa			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	001
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a	029	Se li entrega	

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 022	
ENCEPAT P19		Cronologia: s. XIX		
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	Preparació de paviment 008			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	005	Es cobert per	008
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a	014-016	Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 023	
ENCEPAT P14		Cronologia: s. XIX		
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	Farciment de claveguera UE018			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 024	
ENCEPAT P14		Cronologia: s. XIX		
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	Envà de rajols 15x30cm, formant possibles dipòsits			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	020
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a	014-038	Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	026-027

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 025	
--	--	--	-----------------	--

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

ENCEPAT P14		Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva		
DESCRIPCIÓ :	Envà de rajols 15x30cm, formant possibles dipòsits		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	Equivalent a	
	Rebleix a	Es reblert per	
	Cobreix a	Es cobert per	020
	Talla a	Tallat per	
	Es recolza a	Se li recolza	
	S'entrega a	014-038	Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 026
ENCEPAT P14		Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estrat		
DESCRIPCIÓ :	Farciment de possible dipòsit que formen els envans 024-025		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	Equivalent a	
	Rebleix a	Es reblert per	
	Cobreix a	Es cobert per	020
	Talla a	Tallat per	
	Es recolza a	Se li recolza	
	S'entrega a	014-024-025-038	Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 027
ENCEPAT P14		Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estrat		
DESCRIPCIÓ :	Farciment de possible dipòsit que formen els envans 024-025		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	Equivalent a	
	Rebleix a	Es reblert per	
	Cobreix a	Es cobert per	020
	Talla a	Tallat per	
	Es recolza a	Se li recolza	
	S'entrega a	014-024-038	Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 028
--	--	--	-----------------

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

ENCEPAT P14		Cronologia: s. XIX		
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	Farciment de possible dipòsit que forma l'envà 025			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	020
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a	014-025-038	Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 029	
ENCEPAT P1		Cronologia: s. XIX		
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	Mur de façana de l'edifici del s.XIX enderrocats amb anterioritat a la present intervenció. Obrat amb grans blocs de pedra lligats amb morter de calç blanc. Potència mínima conservada 1m respecte la cota de carrer actual, amplada 80cm			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	058
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	021

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 030	
ENCEPAT P6-30-27-20-24		Cronologia: s. XIX		
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	Mur mitgera de l'edifici del s.XIX enderrocats amb anterioritat a la present intervenció. Obrat amb grans blocs de pedra lligats amb morter de calç blanc. Potència mínima conservada 1.5m respecte la cota de carrer actual, amplada 50cm			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a	052	Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	001
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	031-024-035-037-043-045-051
	S'entrega a		Se li entrega	032-035-056

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 031
--	--	--	-----------------

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

ENCEPAT 6		Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva		
DESCRIPCIÓ :	Mur contrafort per a UE030, 40cm ample i 80cm llarg.		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a		Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a	030	Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19		UE : 032		
ENCEPAT 6		Cronologia: s. XIX		
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	Sorres de matriu argilosa bastant netes.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	034	Es cobert per	033
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19		UE : 033	
ENCEPAT 6		Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estrat		
DESCRIPCIÓ :	Runa.		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a	032	Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19		UE : 034	
--	--	-----------------	--

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

ENCEPAT 6		Cronologia: s. XIX		
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	Argiles de color marró clar			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	032
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 035	
ENCEPAT 6		Cronologia: s. XIX		
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	Mur obrat amb maons, col·lector .			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	037	Equivalent a	
	Rebleix a	052	Es reblert per	036
	Cobreix a		Es cobert per	056-043-044-045
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a	030	Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	035

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 036
ENCEPAT 6		Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estrat		
DESCRIPCIÓ :	Farciment de runa i matèria orgànica en descomposició.		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a
	Rebleix a	035	Es reblert per
	Cobreix a		Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 037	
ENCEPAT 6			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	volta de maons, coberta del col·lector 035.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	035	Equivalent a	
	Rebleix a	052	Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	056-043-04-045
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a	030	Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 038	
ENCEPAT 14-15			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	Mur obrat amb pedres de mida mitjana lligades amb morter de calç.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	024-025-030-039-040-41
	S'entrega a		Se li entrega	020-026-027-028

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 039	
ENCEPAT 14			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	Envà formant possible dipòsit			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	040	Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	009
	Cobreix a		Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a	038	Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 040	
ENCEPAT 14			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	Envà formant possible dipòsit			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	039	Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	009
	Cobreix a		Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a	038	Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 041	
ENCEPAT 15			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	Envà formant possible dipòsit			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a	038	Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 042	
ENCEPAT P27-30			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	Mur contrafort per a UE030, 40cm ample i 80cm llarg,			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a	053	Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a	030	Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	046

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19				UE : 043
ENCEPAT P27-30		Cronologia: s. XIX		
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	Paviment de rajols de 15x30cm			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	035-037	Es cobert per	011
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a	044-045	Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19				UE : 044
ENCEPAT P27-30		Cronologia: s. XIX		
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	Envà obrat amb rajols 15x30cm			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a	054	Es reblert per	
	Cobreix a	035-037	Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a	045	Se li recolza	043
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19				UE : 045
ENCEPAT P27-30		Cronologia: s. XIX		
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	Envà obrat amb rajols 15x30cm			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	035-037	Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a	030	Se li recolza	043-045
	S'entrega a		Se li entrega	056

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 046	
ENCEPAT P27-30			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	Argiles de color marró fosc molt compactes amb carbons, 50cm potència			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	005	Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	047	Es cobert per	011
	Talla a		Tallat per	049
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a	042-051	Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 047	
ENCEPAT P6-27-30-20-24			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	Argiles de color marró clar amb carbons, 20cm potència			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	017	Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	048	Es cobert per	046-057
	Talla a		Tallat per	049
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 048	
ENCEPAT P27-30			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	Estrat d'argiles vermelles bastant netes 30cm potència mínima.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	047
	Talla a		Tallat per	049
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 049	
ENCEPAT P27-30			Cronologia: s. XIX	

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

DEFINICIÓ :	Retall		
DESCRIPCIÓ :	retall per a possible dipòsit., 60cm amplada mínima, 1,10m potència.		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a
	Rebleix a		Es reblert per 050
	Cobreix a		Es cobert per
	Talla a	011-046-047-048	Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19		UE : 050	
ENCEPAT P27-30		Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estrat		
DESCRIPCIÓ :	runa i deixalles		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a
	Rebleix a	049	Es reblert per
	Cobreix a	055	Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19		UE : 051	
ENCEPAT P27-30		Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva		
DESCRIPCIÓ :	Mur contrafort per a UE030, 40cm ample i 80cm llarg.		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a
	Rebleix a	053	Es reblert per
	Cobreix a		Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a	030	Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega 046

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19		UE : 052	
ENCEPAT P27-30		Cronologia: s. XIX	

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

DEFINICIÓ :	Retall		
DESCRIPCIÓ :	Rasa per encabir col·lector UE035-037		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a
	Rebleix a		Es reblert per 035-037
	Cobreix a		Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19		UE : 053
ENCEPAT P27-30-20-24		Cronologia: s. XIX
DEFINICIÓ :	Retall	
DESCRIPCIÓ :	Rasa per encabir 030-042-051	
MATERIAL DIRECTOR :		
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	Equivalent a
	Rebleix a	Es reblert per 030-042-051
	Cobreix a	Es cobert per
	Talla a	Tallat per
	Es recolza a	Se li recolza
	S'entrega a	Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19		UE : 054
ENCEPAT P27-30		Cronologia: s. XIX
DEFINICIÓ :	Retall	
DESCRIPCIÓ :	Rasa per encabir 044	
MATERIAL DIRECTOR :		
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	Equivalent a
	Rebleix a	Es reblert per 044
	Cobreix a	Es cobert per
	Talla a	Tallat per
	Es recolza a	Se li recolza
	S'entrega a	Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 055	
ENCEPAT P27-30			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva			
DESCRIPCIÓ :	Paviment de rajols possible dipòsit o soterrani			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	050
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 056	
ENCEPAT P27-30			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	Sorres de matriu argilosa de color marró fosc, amb restes de morter i material constructiu			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	057	Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	035-037	Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a	030-045	Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 057	
ENCEPAT P27-30			Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	sorres de matriu argilosa , marró clar			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	056	Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	047	Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 058
ENCEPAT P3		Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva		
DESCRIPCIÓ :	Mur		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	Equivalent a	029
	Rebleix a	Es reblert per	
	Cobreix a	Es cobert per	
	Talla a	Tallat per	
	Es recolza a	Se li recolza	
	S'entrega a	Se li entrega	021

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 059
ENCEPAT P11		Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva		
DESCRIPCIÓ :			
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	Equivalent a	060
	Rebleix a	Es reblert per	
	Cobreix a	Es cobert per	
	Talla a	Tallat per	
	Es recolza a	Se li recolza	
	S'entrega a	Se li entrega	021

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 060
ENCEPAT P14		Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :			
DESCRIPCIÓ :	Estructura positiva		
MATERIAL DIRECTOR :	Mur		
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	Equivalent a	059
	Rebleix a	Es reblert per	
	Cobreix a	Es cobert per	
	Talla a	Tallat per	
	Es recolza a	Se li recolza	
	S'entrega a	Se li entrega	021

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 061
--	--	--	-----------------

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

ENCEPAT P16		Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva		
DESCRIPCIÓ :	Mur		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	Equivalent a	062
	Rebleix a	Es reblert per	
	Cobreix a	Es cobert per	
	Talla a	Tallat per	
	Es recolza a	Se li recolza	
	S'entrega a	Se li entrega	021

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 062
ENCEPAT P16		Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva		
DESCRIPCIÓ :	Mur		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	Equivalent a	061
	Rebleix a	Es reblert per	
	Cobreix a	Es cobert per	
	Talla a	Tallat per	
	Es recolza a	Se li recolza	
	S'entrega a	Se li entrega	021

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 063
ENCEPAT P17		Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva		
DESCRIPCIÓ :	Mur		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	Equivalent a	
	Rebleix a	Es reblert per	
	Cobreix a	Es cobert per	
	Talla a	Tallat per	
	Es recolza a	Se li recolza	
	S'entrega a	Se li entrega	021, 064

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19			UE : 064
ENCEPAT P17		Cronologia: s. XIX	

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

DEFINICIÓ :	Estructura positiva		
DESCRIPCIÓ :	Solera		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a		Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a	063	Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19		UE : 065	
ENCEPAT P17		Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva aïllada		
DESCRIPCIÓ :			
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a		Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19		UE : 066	
ENCEPAT P21		Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva		
DESCRIPCIÓ :	Mur		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a 067, 068
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a		Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19		UE : 067	
ENCEPAT P21		Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva		

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

DESCRIPCIÓ :	Mur		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	Equivalent a	066, 068
	Rebleix a	Es reblert per	
	Cobreix a	Es cobert per	
	Talla a	Tallat per	
	Es recolza a	Se li recolza	
	S'entrega a	Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19		UE : 068	
ENCEPAT P21		Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva		
DESCRIPCIÓ :	Mur		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	Equivalent a	066, 067
	Rebleix a	Es reblert per	
	Cobreix a	Es cobert per	
	Talla a	Tallat per	
	Es recolza a	Se li recolza	
	S'entrega a	Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19		UE : 069	
ENCEPAT P18		Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estrat		
DESCRIPCIÓ :	Estrat argilós, compacte, de color marró grisenc, molt net, encara que inclou algunes restes de material molt residual de caire contemporani. Presenta una potència que oscil·la entre els 0'60-0'80 m.		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	Equivalent a	
	Rebleix a	Es reblert per	
	Cobreix a	Es cobert per	
	Talla a	Tallat per	
	Es recolza a	Se li recolza	
	S'entrega a	Se li entrega	

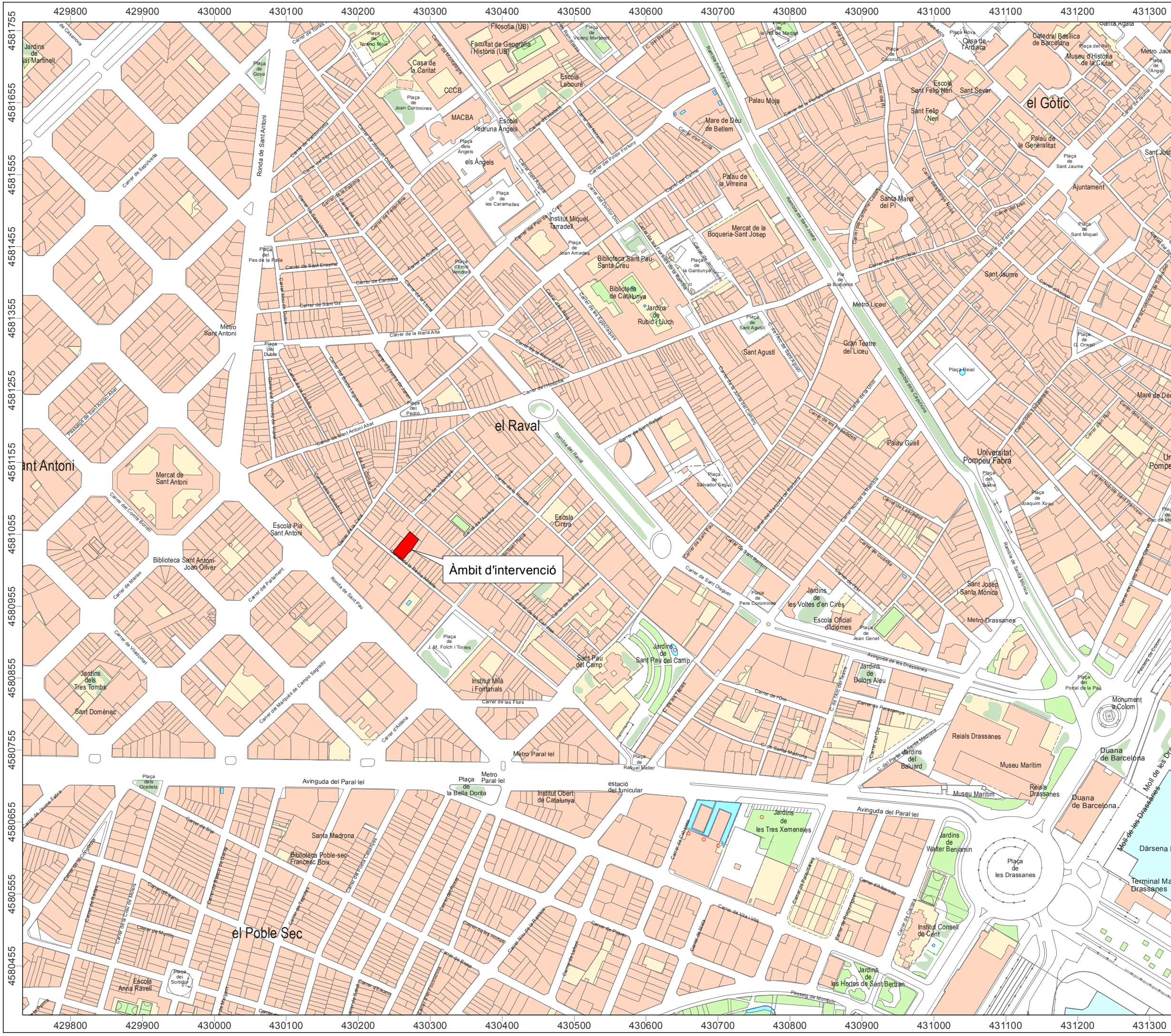
Fitxa d'Unitat Estratigràfica: Carrer Reina Amàlia 11. Codi: 014/19		UE : 070	
ENCEPAT P18		Cronologia: s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estrat		

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

DESCRIPCIÓ :	Estrat, argilós, de color marró clar, compacte i molt net, que no ha proporcionat material, però que no és el nivell geològic.		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a		Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Memòria de la intervenció arqueològica al Carrer de la Reina Amàlia 11 (Ciutat Vella - Barcelona) Codi 014/19.

9. DOCUMENTACIÓ PLANIMÈTRICA

NOM DEL PROJECTE

INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA AL CARRER DE LA REINA AMÀLIA, 11.

CODI 070/19

MUNICIPI

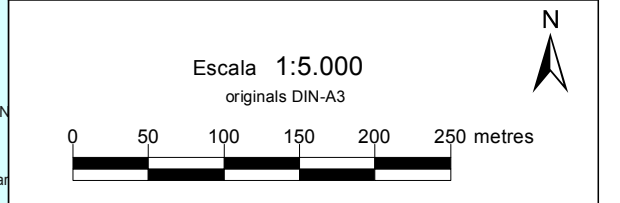
BARCELONA

DISTRICTE

CIUTAT VELLA

LLEGGENDA

 Àmbit d'intervenció

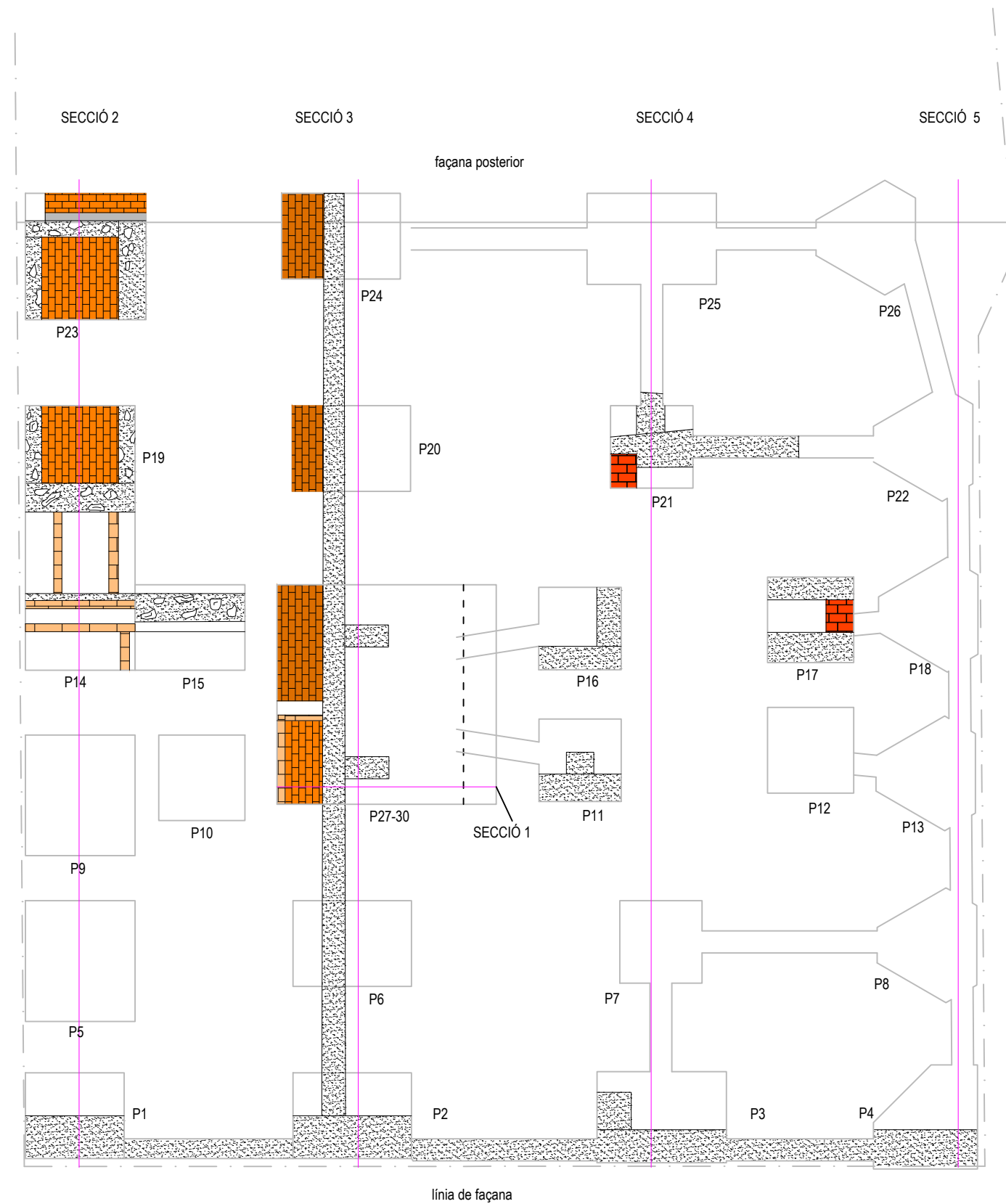

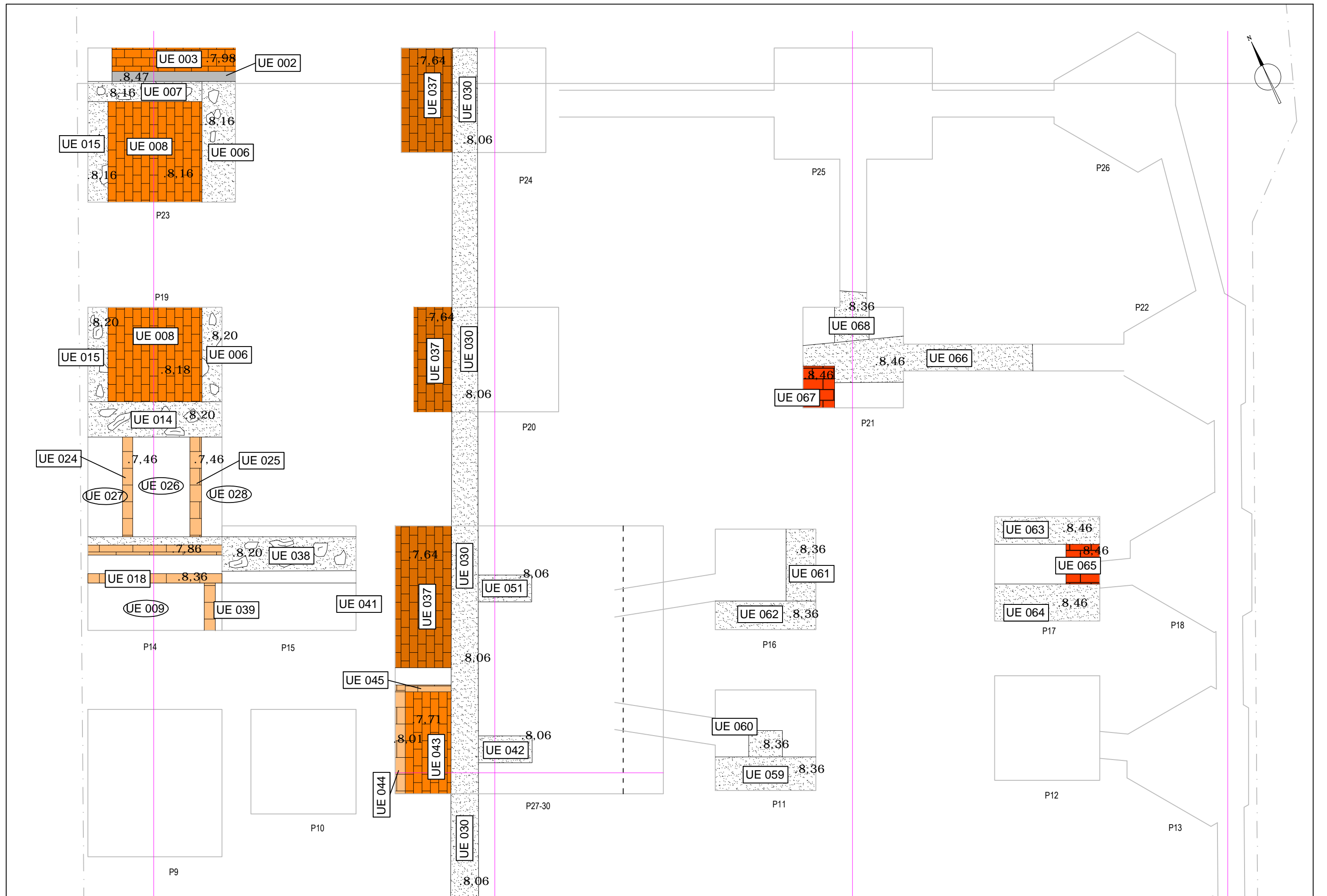
BASE CARTOGRÀFICA: ICC www.icc.cat
 PROJECCIÓ UTM FUS 31N / ETRS 89 PLÀNOL NÚM.: 1

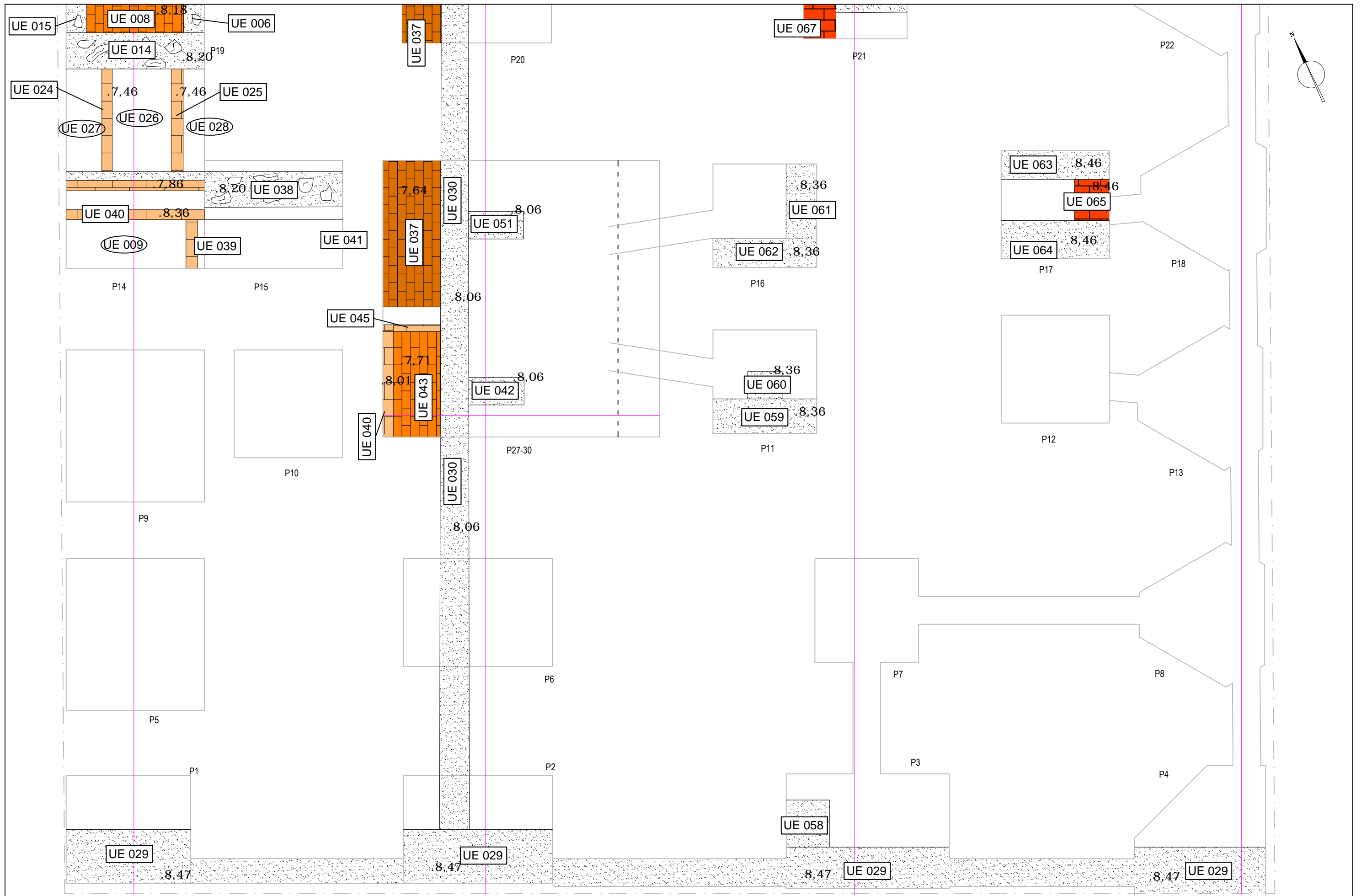

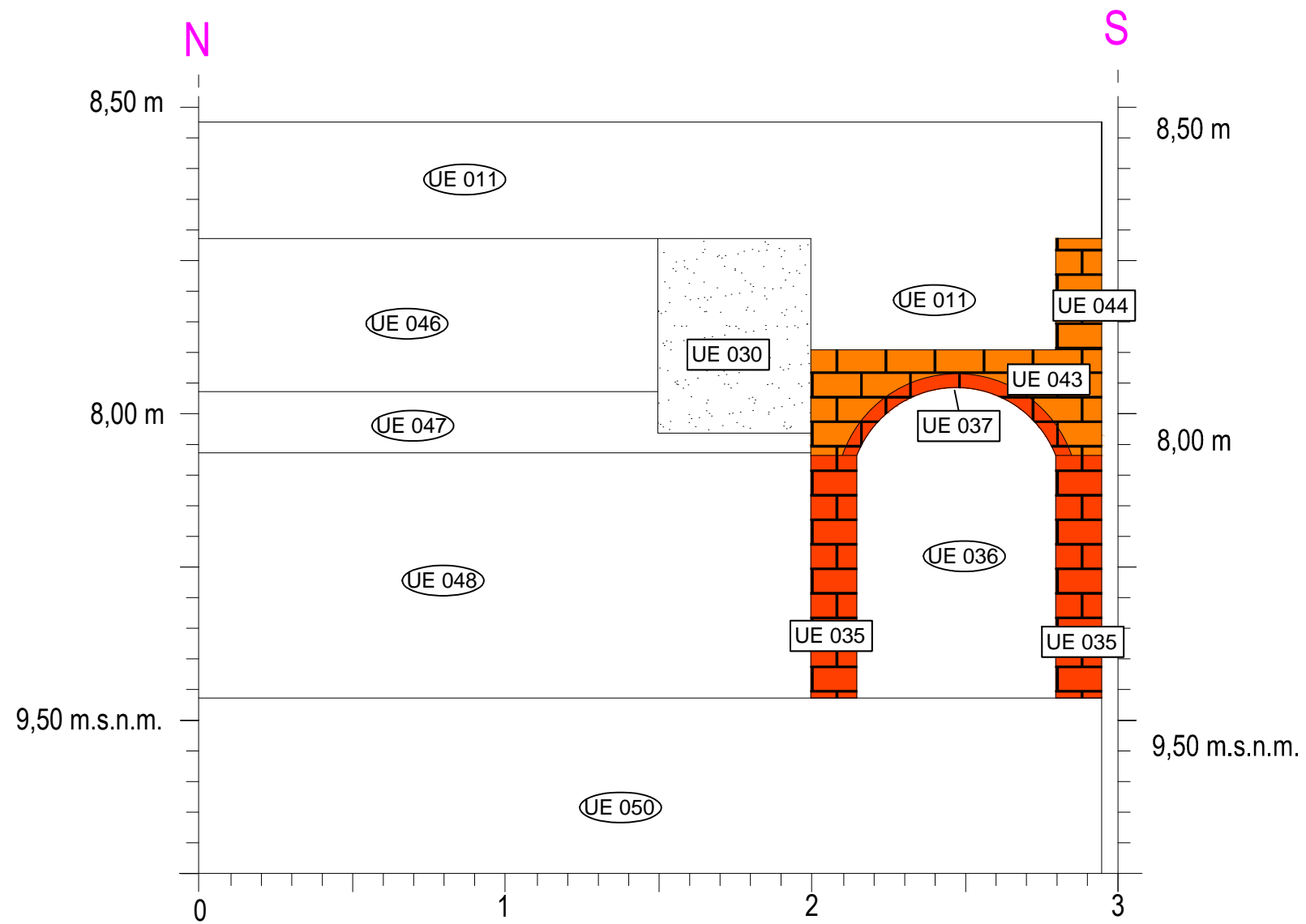

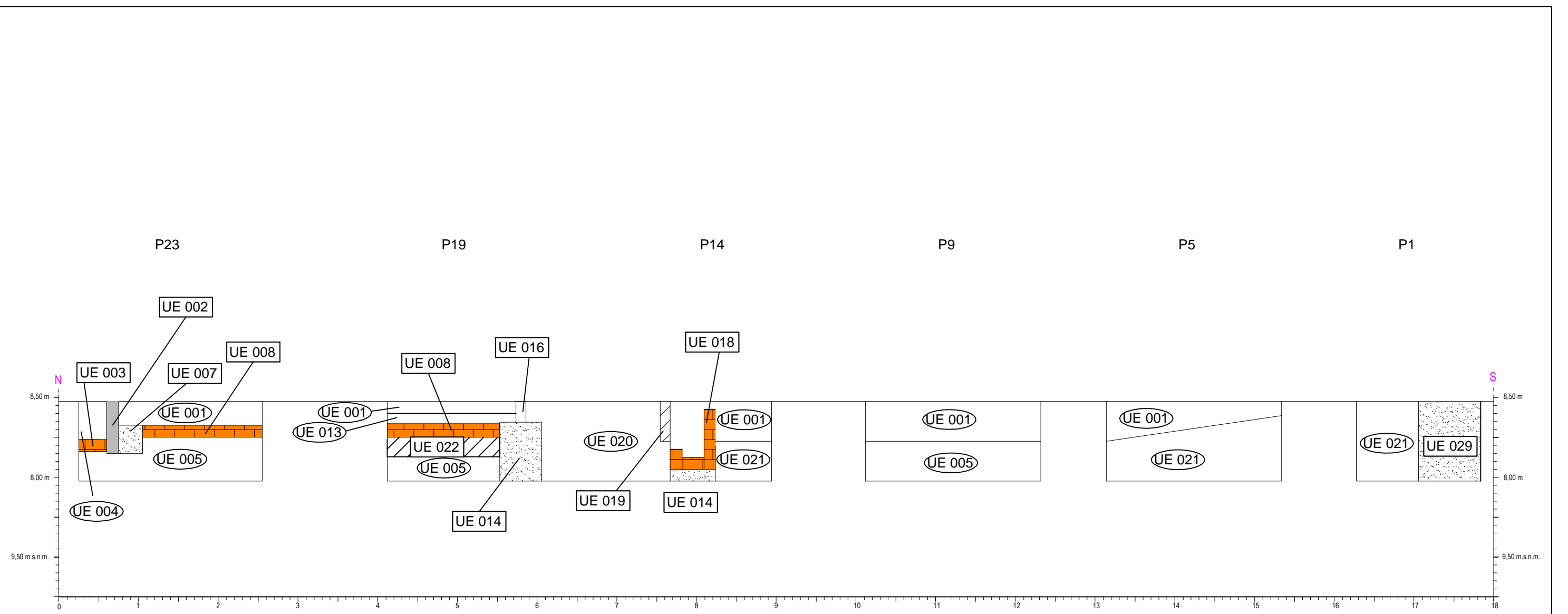
— Estructures
— Encepats

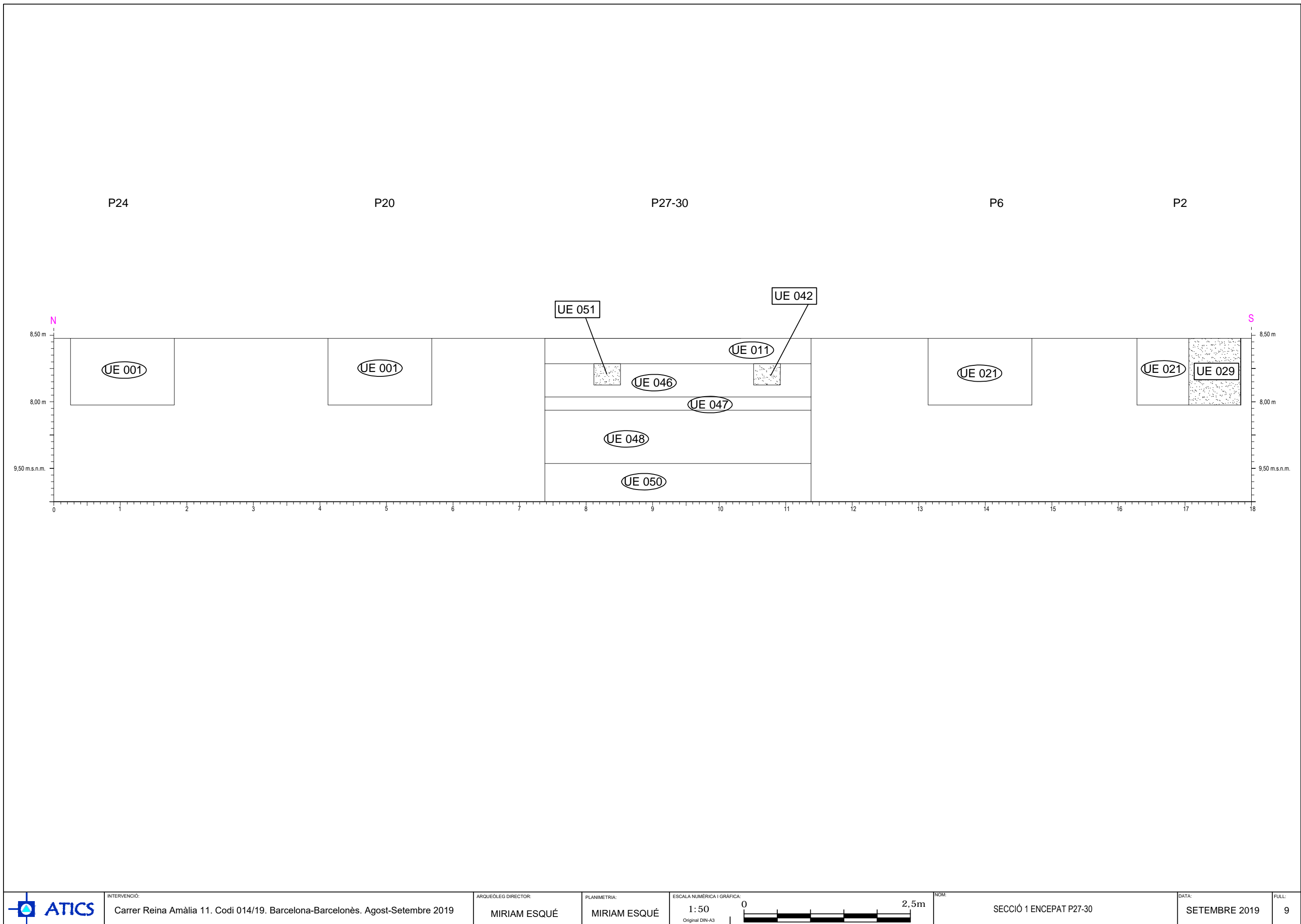

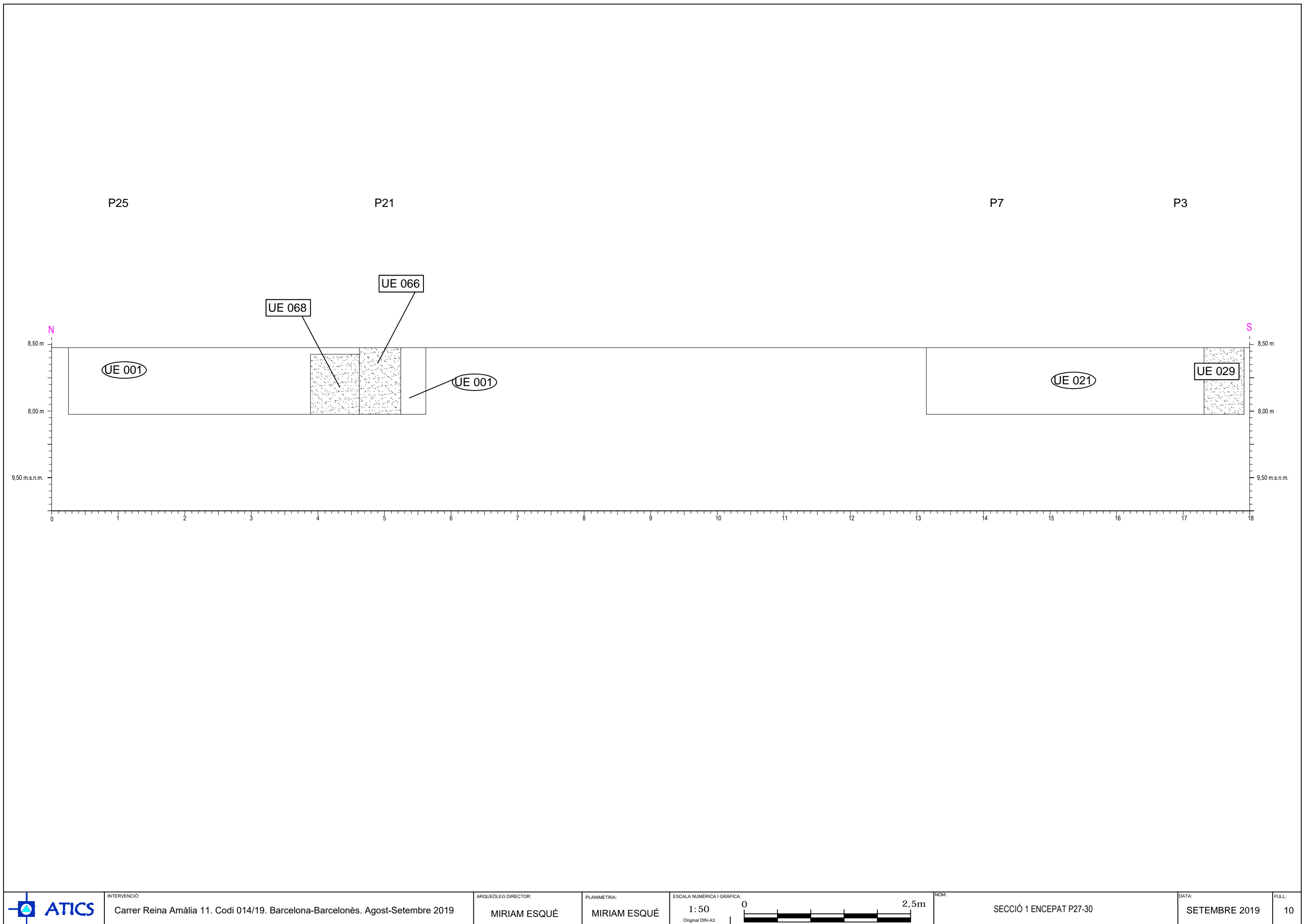

10. BIBLIOGRAFIA

CARRERAS CANDI, F. (1916): *Geografia general de Catalunya. La ciutat de Barcelona*.
Barcelona.

CARRERAS CANDI, F. (1982): *Gran geografia comarcal de Catalunya*. Vol VIII Barcelonès
i Baix Llobregat.

D.A. (1993): *Congrés d' història de Barcelona. La ciutat i el seu territori, dos mil anys
d'història*. Barcelona, 20, 21, 22 d'octubre de 1993. Volum I. Ponències i
Comunicacions.

D.A. (1995): *Història de Barcelona*. Enciclopèdia Catalana. Barcelona.

-Vol.1 (1991): *Estructura urbana de la ciutat romana*.

-Vol.2 (1992): *La formació de la Barcelona medieval*.

-Vol.3 (1992): *La ciutat consolidada (segles XIV-XV)*.

-Vol.4 (1992): *Barcelona dins la Catalunya moderna (segles XVI-XVII)*.

-Vol.5 (1993): *El desplegament de la ciutat manufacturera (1714-1833)*.

-Vol.6 (1995): *La ciutat industrial (1833-1897)*.

D.A. (2002): *Diccionari d'arqueologia*. TERMCAT.

D.A.: *Anuari d'arqueologia i patrimoni de Barcelona 2008-2017*. MUHBA- Museu
d'Història de Barcelona. Ajuntament de Barcelona. Institut de Cultura.

D.A. (1984) "Gran Geografia Comarcal de Catalunya: El Barcelonès i el Baix Llobregat".
Tom 8. Ed. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona.

DURAN I SAMPERE. *Barcelona i la seva història I. La formació d'una gran ciutat*. Ed.
Curial. BCN 1972.

DURAN I SAMPERE. *Barcelona i la seva història III. L'art i la cultura*. Ed. Curial. BCN 1975.

FLORENSE FERRER, A. (1962): "Evolución de Barcelona en la Baja Edad Media".

Cuadernos de arqueología e historia de la ciudad, III. Barcelona.

GALERA, M.; ROCA, F.; TARRAGÓ, S. (1982): *Atlas de Barcelona.* Barcelona.

GRANADOS, O. (1982): " El pla de Barcelona i la seva Història" a *Actes del 1 Congrés d'Història del Pla de Barcelona.* Institut Municipal d'Història. Barcelona.

HARRIS, E.C (1979) .; *Principios de estratigrafía arqueológica.* Ed. Crítica. Barcelona.

HURTADO, V.; MESTRE, J.; MISERACHS, T. (1998): *Atlas d'Història de Catalunya.* Barcelona.

PALET MARTÍNEZ, J.M. (1994): Estudi territorial del Pla de Barcelona. *Estudis i memòries d'arqueologia de Barcelona, 1.* Ajuntament de Barcelona. Barcelona.

PI i ARIMON, A. (1854): *Barcelona antigua y moderna,* Volum I. Barcelona.

PLADEVALL, A. (1982): "Barcelona i el Barcelonès" a *Gran geografia comarcal de Catalunya. El Barcelonès i el Baix Llobregat.* Volum 8. Obra dirigida per J. Carreras i Martí. Barcelona. Pàg.11-14.

SOBREQUÉS, J. (1992): *Història de Barcelona. Vol. IV. Segles XIV-XV.* Barcelona.

SOBREQUÉS, J. (1992): *Història de Barcelona. Vol. V. Segles XVI-XVII.* Barcelona.

Pàgines Web.

<http://cartaarqueologica.bcn.cat/> (Data de consulta: octubre de 2019).

<http://www.bcn.cat/guia/bcnpicc.html>; (Data de consulta: octubre de 2019).

<http://www.icc.es/>; (Data de consulta: octubre de 2019).